

PUNJABI

The Spoken Word

By

WILLIAM MARRION BRANHAM

ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ
ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਲੀ ਦਰਾੜ

THE BREACH BETWEEN THE SEVEN CHURCH
AGES AND THE SEVEN SEALS

17 ਮਾਰਚ 1963

ਜੈਫਰਸਨਵਿਲੇ, ਇੰਡੀਆਨਾ, ਯੂ.ਐਸ. ਏ

These Books are printed and distributed free of cost by the :

WILLIAM BRANHAM GOOD NEWS SOCIETY
Gladys Dauch Memorial Building
PB. No. 5304
No. 13, Subbarayan Nagar I Street,
Kodambakkam, Chennai - 600 024. S.INDIA.
Phone : 2473 0634
Visit us at www.wbgn.org

ਬੋਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵਚਨ ਹੀ ਮੂਲ ਬੀਜ ਹੈ

ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਰਨ ਸੱਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੇਲੇ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਵਾਲੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੇਰੇ ਰਹਿਣਗੇ।

326 ਹੁਣ ਤੂੰ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਹੋਏ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਠੀਕ ਜੋ ਉਥੋਂ ਖੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਖੜੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸਜਾ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਓ ਅਤੇ ਕਰੋ, "ਭਾਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗਾ। ਭੈਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਓ ਅਤੇ ਕਰੋ .." ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਾਲੀ ਗੱਲਾਂ ਸਰਵ-ਸਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਸ ਕਰੋ, " ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਖਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੰਨੀ ਮੱਦਦ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਰਾਂਗਾ। "

ਓਹ, ਅੱਜ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ !

ਓਹ, ਯਿਸੂ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ !

ਉਹ ਬੜੀ ਨਮਰਤਾ ਨਾਲ ਅੱਜ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ !

327 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, " ਆਮੀਨ "-ਸੰਪਾ] ਕੀ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ? [" ਆਮੀਨ "] ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ? " ਮਨੁੱਖ ਨਿਰਾ ਰੋਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੁੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ। " ਓਹ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਵਰਨ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖੁਆ।

328 ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਨਾ ਛੱਡੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਹਚਾਹੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੇਤੂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਇੱਕਠਾ ਹੋਇਆ ਕਰੋ।"

329 ਕੱਲ ਰਾਤ ਖੁਦਾ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗਾਂ ਕਿ ਜਦ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ।

ਮੇਰੇ ਫਿਰ ਮਿਲਣ ਤੱਕ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ !

330 ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੰਗਤ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ,ਪਾਸਟਰ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸੋਪਦਾ ਹਾਂ,ਕਿਨੇ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ? [ਸੰਗਤ "ਆਮੀਨ" ਆਖਦੀ ਹੈ।-ਸੰਪਾ] ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਜੀ ਅਗਾਂਹ ਆਓ। ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਲੀ ਦਰਾੜ THE BREACH BETWEEN THE SEVEN CHURCH AGES AND THE SEVEN SEALS

WILLIAM MARRION BRANHAM

321 ਹੁਣ ਇਸ ਗੰਭੀਰਾਈ ਦੀ ਦੁਆ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਅਗੁਵਾਈ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਸੀਹੀਨਾਮਧਾਰੀ ਕਲੀਸਿਜਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਏ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀ ਤੋਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਚਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਸ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੱਟ-ਵੱਡ ਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਬਣਾਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਇਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿਓ? ਜੇ ਇਥੋਂ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।

322 ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸਿਵਾਏ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ। ਇਥੋਂ ਉਹ ਆਦਮੀਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤੇ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਥੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਵਰਗ ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ।

323 ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਦੁਆ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਇਹ ਲੋਕ ਦੁਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਥੇ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਲਹੁ-ਲੂਹਾਨ ਬਲੀਦਾਨ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਕਦਮ ਪੁੱਟ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ, ਤਦ ਕੋਈ ਦਮਾ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਤਦ ਇਹ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ।

324 ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਢਾਲੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਤ ਪੱਥਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਾਲੋ। ਪਿਤਾ ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

325 ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਇਕਰਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਾਂਗਾ। " ਅੱਜ ਰਾਤ ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਗੇਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਥੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਤੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ

These books are printed & distributed free of cost by the :

WILLIAM BRANHAM GOOD NEWS SOCIETY

Gladys Dauch Memorial Building,
Post Box No. 5304

No. 13, Dr. Subbarayan Nagar I Street,
Kodambakkam, Chennai - 600 024, South India.

Phone : 044-2473 0634
Web : www.wbgn.org

ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸ਼ ਹੋ । ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕਰ ਲਵਾਂ ।

316 ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ । ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਿੰਧੇ -ਸਾਦੇ ਬਣੋ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੰਨਿਆ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲਾਉਂਦਾ ਸੀ । "

317 ਹੁਣ ਜਦ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੂਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਦੀਪਕ ਫੈਸਲਾ ਲਓਗੇ, "ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਹਾਂ ਕਹਾਂਗਾ ! " ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ " ਪੱਥਰ " ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਪੱਥਰ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਹਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤਰਾਸਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਿਸਤਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਵਨ ਲਈ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਸ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਕੱਟੋ ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਰੂਪ ਜਾਂ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਚਲੇ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਕੱਟੜ ਮੈਂਬਰ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਬਖਸ਼ੇ ।

318 ਹੁਣ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਵਰਨ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਸੁਪੁਰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਵਰਨ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭ ਲਈ ਹੈ ।

319 ਜੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁਸੋਂ, ਮਤਭੇਤਾਂ, ਖਦਗਰਜੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਸੇ ਨੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੱਤ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਲਜਲਾਹਟ ਨੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ ।

320 ਅਤੇ ਲੇਲਾ, ਉਹ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਲੇਲਾ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਦਹਿਲੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਿਰਾਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਆਇਆ । ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣ । ਕਾਸ ਕਿ ਹਰੇਕ ਫੈਸਲਾ ਗੰਭੀਰਤਾਈ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਾਸ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸੱਪਣ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਵੱਦ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ।

ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਲੀ ਦਰਾੜ THE BREACH BETWEEN THE SEVEN CHURCH AGES AND THE SEVEN SEALS

◆ ਸੁਭ ਸਾਮ, ਦੋਸਤੋਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਸਵੇਰ ਦੇ ਮੰਨੇ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ । ਅਤੇ ਹੁਣ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਫਾਸਲਾ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੂਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

2 ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਬਾਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ, ਕਿ ਜੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ - ਜਾਂ ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਵਾਂ, ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਤੁਰੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ । ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਵਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਵਾਂਗੇ ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ।

3 ਅੱਜ ਰਾਤ ਜਦੀਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਲੰਬਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਫਿਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵੀ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੱਗ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੀ ਜੋਰ ਨਾਲ ਵਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਸਤਾਈ ਸੰਗਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਮੌਸਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਬਿਗੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇਹ ਵਾਦੀ ਸਿਹਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜੇ ਇੱਥੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਸੂਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4 ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਗਲਾ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਕਿਹਾ, "ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਕ ਗਿਆ ਹੈ।" ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਗਲੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਮਝੇ ਤੁਸੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ।

5 ਹੁਣ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਤੇ ਯਿਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਾਂ ਦਾਗ ਲਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਜਿਵੇਂ ਪੋਲਸ ਨੇ ਉਹ ਦਾਗ ਮਾਰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਲੁਆਏ ਸਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲਵਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਖਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਈ।

6 ਇਥੋਂ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨਾਂ, ਕੀ ਸਮਾਂ ਇਹੀ ਹੈ, ਸੰਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ? ਜਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਇਹ ਸਮਾਂ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ ਜਾਂ ਸੁਣੋ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਲੱਗਭੱਗ ਇਕ ਹਫਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੰਗਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ। ਸੋ ਮੈਂ

7 ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੜਕੇ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧੀਨ ਕੈਨੀਅਨ ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਠ ਖਲੋਤਾ। ਸਬੰਧੀਨ ਕੈਨੀਅਨ ਜਾਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਤੀਰ ਜਾਂ ਚਾਲੀ ਮਿੰਟ ਲਗਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਬੰਧੀਨ ਕੈਨੀਅਨ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਮਿੰਟ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੜਕ ਹੈ ਜੋ ਪਹੜੀ ਤੱਕ ਤੀਹ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8 ਉੱਥੇ ਉਤਾਂਹ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਥੇ ਰੋਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਥੇ ਹੁਣ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤਾਪਮਾਨ ਅੱਸੀਂ ਜਾਂ ਨਥੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੀਰ ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਅੱਠ ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ ਬਹੁਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਫਿਨਿਕਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਤਾਪਮਾਨ ਵੀਰ ਜਾਂ ਆਠਾਈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੈਰਨ ਵਾਲੇ ਤਲਾਬਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੈਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਚਾਲੀ ਮੀਲ ਗੱਡੀ ਰਲਾਉਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਜੀਰੋ ਤੋਂ ਵੀ ਚਾਲੀ ਡਿਗਰੀ ਥੱਲੇ ਤਾਪਮਾਨ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਫਲੈਗਸਟਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੋਥਿਆ? ਇਹ ਮਾਰੂਬਲ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਬਹਾਵ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਦਮੇ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਰੋਗੀਆਂ ਵਗੈਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਲਵਾਯੂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਰਤਮੰਦ ਸੀ।

9 ਪ੍ਰੰਤੂ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕੈਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਉੱਚੀ ਚੜ੍ਹ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਉਥੇ ਬੈਠਾ ਗੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨੂੰ ਪੌਛਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਸਤ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10 ਅਤੇ ਜਦੀਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਨੋਖੀ ਘਟਨਾ ਘਟਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਨੀਂਦ

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦਿਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੇਗੇ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚੇਲਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸੱਤਵਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਨਾ ਕੁ ਸਮਾਂ ਬਾਕੀ ਹੈ? ਪਾਪੀ ਮਿੱਤਰੇ ਆ ਜਾਓ।

312 ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਿਸੂ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚੀਏ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਏ। ਅਤੇ ਇਸ ਘੜੀ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਤ ਤੋਂ ਮਹਿਸਾਂ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਮਯੂਸੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। , ਵਰਣਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅੱਖਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਬਦ ਲਭੇ ਜਾ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ ਅਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਥਵਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

313 ਪਿਤਾ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਬੁਧੀਮਾਨ ਲੋਕ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਲਹੂ ਕਿਰਪਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਲੇਲਾ ਸਿਧਾਸਣ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਚਲ ਕੇ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਹੂ - ਲੁਹਾਨ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇ, " ਜਦ ਕਿ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਆ ਜਾਓ। "

314 ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਂਪਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਤਾ, ਜੋ ਤੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਂ ਉਹ ਕਰ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ।

ਜਦੀਕਿ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ,

315 ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਬੇਠਤੀ ਅਤੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਹਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ! ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਛੁਡਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਦੀ ਵਿਚੇਲਗੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਜੀ ਦੀ ਰਾਸਤਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਰਾਸਤਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਸ਼ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਵੇਦਨਾ ਉਤੇ, ਜੋਸ਼ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਗੈਰ ਜੁਬਾਨਾਂ ਬੋਲਣ ਤੇ ਨੱਚਣ ਟੱਪਣ ਤੇ ਨਿਹਰਾ ਕੀਤੀ

ਸੁਰਗ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੈਨਾ ਇੱਕਠੀ ਹੋਵੇਗੀ ;
 ਅਹ, ਇਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਨਜ਼ਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ,
 ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੱਤ ਦੂਪੀਆ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ;
 ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ ।
 ਅਹ, " ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰੋ ", ਸੁਆਮੀ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ,
 (ਵਰਨ ਦਾ) " ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰੋ । "

306 ਅਹ, ਮੈਂ - ਮੈਂ - ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਹਾਂ, ਵੇਖੋ ।

"ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰੋ " " ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰੋ "

ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਭੋਜਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ,
 (ਹੁਣ ! ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਉਠ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ)
 ਉਸਨੇ ਭੀੜਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੀ ਮੈਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ।

307 ਉਸ ਜਿਸਨੇ ਆਖਿਆ, " ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ
 ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਰੇਗਾ । ਹੋ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ ! ਉਹ ਜਿਹਨੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਾਇਦਾ
 ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ
 ਹੈ । " ਆਓ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰ ਲਓ । " ਅਹ, ਮੇਰ ਭਾਈ ਜੀ, ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਨਾ ਲਓ ।

ਆਓ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਈਏ ।

308 ਕੱਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੇੜਨ ਦਾ ਯਤਨ
 ਕਰਾਂਗੇ, ਜੇ ਖੁਦਾ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤੋੜੇ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕੀਏ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀ ਰਿਹਾ
 ਹੈ, " ਜੋ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੀ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । "

309 ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰੀਏ, ਪਾਪੀ ਦੋਸਤੋਂ, ਜਾਂ ਸੀਲ ਗਰਮ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ
 ਮੈਂਬਰੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕੇਵਲ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨਹੀਂ
 ਹੈ ? ਅਤੇ ਜੇ ਕੇਵਲ ਤੁਹਾਡੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦੇ
 ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਹੋਵੇਂਗੇ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਹੂ ਦੇ ਕੋਲ
 ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਾਪ ਦੇ
 ਪੱਥਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਟ ਹੀ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਬਾਕੀ ਨਾ ਰਹੇ ।

310 ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੀ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਹਰਵਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲੋ ! ਤਾਂ
 ਉਸ ਸਮਰਥ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ
 ਸੇਵਕਾਈ ਅੱਗ ਦੇ ਖੰਭੇ ਰਾਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ
 ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓ । ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਰਚ ਦੀ
 ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਕਰੋ ।

311 ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੱਖਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠਾ ਵਿਚੋਲਗੀ
 ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਰ ਜਦਕਿ ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓ ।

ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ, ਜਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਇਹ ਅਚੇਤਨ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ
 ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ । ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ
 ਸੀ। ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਧਮਕੇ ਦਾ
 ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ ? ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਸਵਰਗ ਦੂਜਾਂ ਦਾ ਮਿਨਾਰ ਅਰਥਾਤ ਪੈਰਾਮਿਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
 ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਚੁੱਕ ਲੈਣਾ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਣ ਦਾ, ਕੀ
 ਅਰਥ ਹੈ?"

11 ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਖਨਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ
 ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਆ ਡਿੱਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ
 ਹੋ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਅਜੀਬ ਲੱਗੇ । ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਆ
 ਕੇ ਡਿੱਗੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ
 ਜਾਂ ਹੱਥ ਮੌਤੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸੋਹਣੇ ਮੌਤੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ
 ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਹੱਥ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਹੁੰਦੀ
 ਹੈ, ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਲੋਕ ਗਤਕਾ ਖੇਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ
 ਦੇ ਹੱਥ ਨਾ ਵੱਡੇ ਜਾਣ। ਸੋ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਕ ਹੱਥ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਪੱਤਰਾ
 ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਉਸਤਰੇ ਵਰਗਾ ਤਿੱਖਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ
 ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਏਨੀ ਸੋਹਣੀ ਸੀ ਜਿਨੀ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਸੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੇ
 ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਢੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "
 ਕੀ ਇਹ ਸੋਹਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ? " ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ " ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ
 ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਡਰਿਆਂ ਹਾਂ। " ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ
 ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਦ ਲੋਕ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਚਾਕੂ ਤੋਂ
 ਵੀ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, " ਮੈਂ, ਇਸਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ ? "

12 ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਇਹ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਢੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਤਿਉਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼
 ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, " ਇਹ ਮਹਾਰਾਜੇ (THE KING) ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ। " ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ
 ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ।

13 ਚੰਗਾ, ਮੈਂ-ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ, " ਇਹ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ
 ਤਲਵਾਰ ਹੈ। " ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਰਾਜੇ (KING) ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਤਾਂ ਹੋ
 ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ " ਮਹਾਰਾਜੇ (THE KING)
 ਦੀ ਤਲਵਾਰ। " ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ
 "ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਹੀ ਇਹ ਤਲਵਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ
 ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। 'ਸਮਝੋ ? ' ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ
 ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣੀਆਂ ਰਹਿਣ '.....' ਵੇਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ

14 ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਤਕੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮ-..... ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ
 ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਗਤਕੇ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਜਿੱਥੋਂ

ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਤਿਰਛੀ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਦ ਆਖੀਰ ਵਿੱਚ ਜਦ ਉਹ, ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਭਿੜਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਰੋਕਦੇ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵੱਲ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਵੱਲ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਭਿੜ ਅਰਥਾਤ ਰੁਕ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਚਾਕੂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜਦ ਉਹ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਨੋਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ ਪੱਕ ਸੁੱਟੇ, ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਸਿੱਧੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

15 ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤਲਵਾਰ ਵਰਨ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਂਦਾ ਦੀ ਪਕੜ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ, ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਦਿਲ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਿਰਫ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਜੂਰ ਕੋਲੋ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੰਸਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਜਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ? ਅਤੇ-ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

16 ਹੁਣ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ੫ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਕੱਢੀਏ ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

17 ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਕੱਲ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਮੋਹਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਮੋਹਰਾਂ ਚਾਰ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੋਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮੋਹਰ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੇ ਪਰਤੀ ਉਤੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਮੋਹਰਾਂ ਜਿਆਦਾ ਲੰਬੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਜਾਈਏ ਜਿਵੇਂ ਸੌਮਵਾਰ, ਮੰਗਲਵਾਰ, ਵੀਰਵਾਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਛੇਵੰਂ ਮੋਹਰ ਦੇ ਲੰਬੀ ਸੌਚਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੰਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋੜਾ ਇਹਦੇ ਅੰਦਰ ਅਗਾਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕੇ।

18 ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਇਥੋਂ ਸੰਗਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਹਰੇਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੱਤ ਵਜੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਚ 'ਤੇ ਠੀਕ ਸਾਡੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਖੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀਏ। ਸੋ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੱਧ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਦੋਂ।

(ਆਮੀਨ ! ਆਮੀਨ, ਅਤੇ ਆਮੀਨ ! ਐਹ !) ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਬੋਲੇ, "ਆਮੀਨ" ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਵੀਂ ਬਜੁਰਗਾਂ ਨੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੋਕਿਆ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ।

299 ਯੂਹਨਾ ਇਥੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦ ਉਹ ਲੇਲਾ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ! ਵੇਖੋ, ਭੇਤ ਮੇਹਰਬਣ ਹਨ, ਇਥੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਕਿ ਪੇਥੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੈ।

300 ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ, "ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਉੱਥੋਂ ਹੈ ?" ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

301 ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੇਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੇਥੀ ਲਈ (ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ!), ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ; ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਗਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ! [ਸੰਗਤ ਵੱਡੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ -ਸੰਪਾ] ਇਹ ਹੈ ਗੱਲ। ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ! ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ? ਚੀਕਣਾਂ, ਚਿਲਾਉਣਾ, ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ, ਮਸਾ, ਸਮਰੱਥਾ, ਅਤੇ ਮਾਣ ਲੇਲੇ ਦਾ ਹੈ। [ਸੰਗਤ ਦਾ ਵੱਡੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰਕੇ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।]

302 ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਭਾਈ ਬਜੁਰਗ ਯੂਹਨਾ ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੋਂ ਖੜਾ ਸੀ, ਉੱਚੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਚਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ! " ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ 'ਆਮੀਨ' ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ ! ਆਮੀਨ ! ਪੰਨਵਾਦ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾਂ, ਪ੍ਰਾਕਰਮ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਉਹਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। "

303 ਜਦ ਉਹ ਮੋਹਰਾਂ ਟੂਟੀਆਂ, ਉਹ ਅਨੰਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ! ਯੂਹਨਾ ਨੇ ਜਰੂਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝਾਤ ਮਾਰ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, " ਉੱਥੋਂ ਯੂਹਨਾ ਹੈ। " ਐਹ, ਐਹ!

304 ਉਹ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਏਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿ ਉੰਠਿਆ, " ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚੀਜ਼। " ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਚਿਲਾ ਉੰਠਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ? " ਸੁਰਗ ਵਿਚਲੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਪਰਤੀ ਉਤਲੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਪਰਤੀ ਰੇਠਲੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਹਰੇਕ ਸਰਿਸ਼ਟ, ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ, ਆਮੀਨ ! ਪੰਨਵਾਦ, ਮਹਿਮਾਂ, ਬੁੱਧ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ, ਧਨ ਉਹਦੇ ਹਨ। " ਆਮੀਨ !

305 ਕਿਉਂ ? ਕਿਉਂਕਿ ਤਦ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਲਾ ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹੈ, ਉਹ ਸਿੱਧਾਸਣ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਥੋਂ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਐਹ !

ਜਲਦੀ ਹੀ ਲਾੜਾ ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਲੈ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ,
ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ,

293 ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ । ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਉਹ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਵਾਪਿਸ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ।

294 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ ! ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਵੇਖੋ । ਧਿਆਨ ਦਿਓ । ਜੀ ਹਾਂ । ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵੱਡਿਆਈ ਕਰ ਸੱਕਦਾ । ਮੈਂ ਬਸ ਇੱਕ ਗੈਰ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ।

295 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, " ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ " ਇਸਨੂੰ ਸੁਣੋ ।

ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ, ਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੂਜਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ

296 ਸੁਣੋ ਕੀ ਹੀ ਅਨੰਦ ਦਾ ਵਰਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ! ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲੇਣੇ ਨੂੰ ਆਣ ਕੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੇਥੀ ਲੈਂਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਣ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿਲਾ ਉੱਠੇ । ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਾਰੇ ਹੀ । ਬਜੁਰਗ ਉਸ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਏ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੀਆਂ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ? ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਆਇਆ ਸੀ । ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਪਰਨੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਏ । ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੀਤ ਗਇਆ, ਅਤੇ ਆਖਿਆ, " ਤੂੰ ਇਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਬੋਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ! " ਗੋਰ ਕਰੋ ਕੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਰਗਦੂਜਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖੋ !

ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ, ਉਹਨਾਂ ਜੰਤੂਆਂ, ਅਤੇ ਬਜੁਰਗਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੂਜਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋਜ਼ਾਂ ਸੀ (ਵਾਹ ! ਧਿਆਨ ਦਿਓ !)

ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸਨ, ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਰੱਥਾ, ਧਨ, ਬੁੱਧ, ਸਕਤੀ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾਂ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ ।

297 ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਲੇਲਾ ਆਪਣੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਗਾ !

298 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਉੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਰੂਰ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ । ਜਦ ਉਹ ਮੋਹਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ । ਹੁਣ ਸੁਣੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ।

ਹੋਰੇ ਸਰਿਸ਼ਟ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, -

ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਗਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹਦਾ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾਂ ਪ੍ਰਕਰਮ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ !

19 ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਰ ਕੌਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ, ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ, ਚੌਥੀ, ਪੰਜਵੀਂ ਛੇਵੀਂ, ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪੱਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਸਮਝੇ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਮੱਦਦ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਉਗੇ

20 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦਰਸਣ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਿਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਨੀ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, " ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਰੱਬੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਦ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਥੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। " ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਸ਼ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਟਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਦ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

21 ਸੋ ਆਓ ਹਣ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਹਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਪੜ੍ਹੀਏ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀਏ।

22 ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੀ ਅਪੂਰੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪ੍ਰਾਣ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ ਲਟਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਦਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਚਕਤ ਦੇਵੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਵੇਂ ਵਰਨ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੈ ਵਰਨ 'ਤੇ ਬਚਕਤ ਦੇ। ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਅਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਧਰਤੀ ਜਿਹੜੇ ਰਾਸਤਬਾਜੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਢਿੱਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਹੀ ਢਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇ, ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਕਾਸ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਜੇ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਪਿਆਸੇ ਹਨ ਉਹ ਵਰਨ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਜਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ। ਆਮੀਨ।

23 ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਪੰਜਵਾਂ ਅਧਿਆਏ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਪੁੱਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਰਕਾਰਲੀ ਦਰਾੜ ਹੈ। ਹੁਣ, ਛੇਵੀਂ ਅਧਿਆਏ ਵੀ

24 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦਾ ਚੋਥਾ ਅਧਿਆਏ ਹੈ ਜੀਹਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਲੀਸਿਯਾ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ 19ਵੇਂ ਬਾਬ ਤੱਕ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸਮਝੇ? ਇਸੇ ਲਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਕਸਟ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਹੁੱਧ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰਾ-ਮੇਰਾ-ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੌਠਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਲੱਗੀ ਸਮਝ। ਹੁਣ, ਭਾਵੇਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਖਾਸ ਗੱਲ।

25 ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬਸ ਐਦਾਜਾਂ ਹੀ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪੁਗਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਜਿਵੇਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਕਾਲ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਨੂੰ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਹਨੋਕ ਉਠਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਨੋਕ ਉਪਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਦੂਮ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਆਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਦੂਮ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ, ਲੂਤ ਨੂੰ ਸਦੂਮ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਭਰਾਹਮ ਸਦਾ ਹੀ ਸਦੂਮ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨਮੂਨਿਆਂ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।

26 ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ।

ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਥੀ ਵੇਖੀ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੁਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਤਈ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਣ ਹੈ?

ਤਾਂ ਨਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਕੋਈ ਸੀ ਜੋ ਓਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸੱਕਦਾ ਹਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ। (ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਥੀ ਹੈ!)

ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੋਨਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਸ ਪੇਥੀ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਹਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਈ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ।

27 ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ? " ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। "

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ " ਅੱਧੇ ਪੰਟੇ ਦੀ ਚੁੱਪ ", ਦੇਖਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਅਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ? ਜੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ " ਆਮੀਨ " ਕਰੋ। [ਸੰਗਤ] " ਆਮੀਨ " ਆਖਦੀ ਹੈ - ਸੰਪਾ] ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ ਕਿ ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

291 ਜਦ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਸੀ ; ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। " ਤਾਂ ਲੇਲਾ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ! " ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਥੀ ਮੂਲ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਦਰੀ, ਨਾ ਪੋਪ, ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। " ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਦ ਲੇਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ! " ਨਾ ਮਰਿਯਮ, ਨਾ ਇਹ ਸੰਤ, ਨਾ ਉਹ ਸੰਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੋਹਿਆ ਹੋਇਆ ਲੇਲਾ, ਲੂਹ-ਲੂਹਾਨ ਹੋਇਆ ਲੇਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਪੇਥੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਇੱਕ ਛੁਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ; ਉੱਥੋਂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਬੱਲੇ ਰੂਹਾਂ ਸਨ, ਜਦ ਸਵਰਗਦੂਤ ਉੱਥੋਂ ਸਨ, ਜਦ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉੱਥੋਂ ਸਨ, ਜਦ ਉਥੇ ਸਾਰੇ ਜਣੇ ਸਨ, ਤਦ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਤਦ ਉਸਨੇ ਉਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖ :

ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹਨੇ ਪੇਥੀ ਲੈ ਲਈ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਫਿੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਰਬਾਬ ਅਤੇ ਧੂਪ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਨ ।

292 ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਵੇਦੀ ਦੇ ਬੱਲੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਵੇਖੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਨ (ਕਿਆਮਤ) ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਡੇਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪੇਥੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ,

ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਗੋਤ, ਭਾਖਿਆ, ਉਮਰ ਅਤੇ ਕੋਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਜਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।

ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, " ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਥਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਆਂਗਾ । "

284 ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, " ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆਵਾਂਗਾ । " ਸਮਝੇ? "ਪ੍ਰਤ੍ਯੁ, ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਚੇਲਾ ਬਣਨਾ ਹੈ । "

285 ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੰਤਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਚੇਲਾ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਔਹ, ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਸੱਤ ਕੋਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਔਹ, ਭਾਈ ਜੀ, ਸਾਡੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ । ਜੀ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ । ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ।

286 ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਉਹ ਉਸ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ; ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । " ਉਹ ਸੱਤ ਮੇਰੇ ਹਨ । ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਥਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਉਂਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ । " ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਝੂਠਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਨ ਦੇ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਹੁਣ ਉਹ ਸੱਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ । ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ । ਹੇ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ !

287 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ? ਮੈਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੋਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ । ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਕਰਾਂਗੇ । ਧਿਆਨ ਦਿਓ । ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਤਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹਾਂ । ਪਰ ਅੱਠਵੀਂ ਆਇਤ ਤੋਂ ਚੋਧਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਚੁਣੁਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਜਿਹੜੇ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਨ....

288 ਜਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣੋ । ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ । ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ 7ਵੀਂ ਆਇਤ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂ । ਅਤੇ ਹੁਣ ਛੇਵੀਂ ਆਇਤ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚੋਹਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਮਾਨੇ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਫ (ਜੀ ਹਾਂ) ਅਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖੀਆਂ ਸਨ। (ਅਸੀਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਏਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ।

289 ਵੇਖੋ, ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗ, ਇਹ ਉਹ ਸੱਤ ਦੂਤ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਰੱਖਿਆ । ਸਮਝੇ ? ਠੀਕ ਹੈ ।

ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਆਣ ਕੇ (ਲੇਲੇ ਨੇ) ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ - ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਹ ਪੱਥੀ ਲੈ ਲਈ।

290 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ । ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਤੁਸੀਂ ਅਨੰਦ ਦੇ ਵਰਹੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ! ਹੁਣ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਤੌੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ । ਠੀਕ

ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਨਾ ਹੋ ! ਵੇਖ, ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ

ਅਤੇ, "ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ" ਹੈ ਉਸ ਪੱਥੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੋਲਣ ਲਈ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚੋਹਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਮਾਨੇ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਫ ਅਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਏਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਹ ਪੱਥੀ ਲੈ ਲਈ।

28 ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੱਥੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਬਾਬ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਤੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਰੋਕਦੇ ਹਾਂ।

29 ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝੇ ਕਿ ਇਹ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਪੱਥੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੱਥੀ ਦੀ 10 ਬਾਬ ਦੀਆਂ ਸੱਤਾਂ ਗਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੱਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਬਾਬ ਨੂੰ ਕੱਢੀਏ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਇਹ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਸੁਣੋ:

.....ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਪਹਿਨੀ ਆਕਾਸ਼ੋਂ ਉੱਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਮੇਘ ਧੁਲ੍ਹੇ ਸੀ,

30 ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੇਮ ਦਾ ਦੂਤ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਥੋਂ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ।

.....ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹਸੁਰਜ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਅਗਨ ਦਿਆਂ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ:

31 ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੱਥੀ 1ਵਾਲਾ ਉਹ ਦੂਤ ਯਾਦ ਹੈ? ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਦੂਤ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਇਲ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਰ ਜਾ ਸੁਨੋਗ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ? ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਥੋਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉਠਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਠਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ।

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੱਥੀ ਉਸ ਨੇ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ:

32 ਹੁਣ, ਇਥੋਂ ਵੇਖੋ, ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਪੱਥੀ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪ੍ਰਤ੍ਯੁ ਇਥੋਂ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਇਹ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦ ਇਹ ਪੁਸਤਕ

ਮੋਹਰਬੰਦ ਸੀ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। "ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ...ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੋਥੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਔਹ, ਕਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਬੰਸੂਂ ਵਾਂਗ" ਇੱਕ ਮਿੱਟ ਲਈ ਰੁਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੋਥੀ ਓਸ ਨੇ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ: ਓਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਜੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਇਆ।

ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਉਂ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜਿਉਂ ਬੱਬਰ ਸੇਰ ਗੱਜਦਾ ਹੈ: ...

33 ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬੱਬਰ ਸੇਰ ਹੈ। ਇੱਥ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਲੇਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੋਂ ਉਹ ਸੇਰ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

.... ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਾਂ ਸੱਤਾਂ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।

34 ਹੁਣ ਪੂਰੰਨਾ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖੋ, ਸੋ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਨਥੀ ਨੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਚੁੱਕੀ।

ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਸੱਤੇ ਗਰਜਾਂ ਬੱਦਲ ਹਟੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਅਕਾਸ਼ ਦਿਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ ਭਈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖਾ।

35 ਹੁਣ, ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਪਵਿੱਤਰ ਵਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਜਿਹੜੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖਲੋਤੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਓਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਕਾਸ਼ ਵਲ ਉਠਾਇਆ (ਹੁਣ ਸੁਣੋ)

ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਯੁੱਗ-ਯੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਪੀ ਭਈ ਹੋਰ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।

36 ਧਿਆਨ ਦਿਓ! ਇੱਥੋਂ ਉਹ ਆਇਤ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਗੋਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਜੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਜਾਂ ਉਹ ਤੁਰੀ ਵਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭੇਤ ਸੰਪੁਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਨਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

37 ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਭੇਤ ਸੱਤਵੇਂ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ? "ਜਦੋਂ ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਜੇ ਤੁਰੀ ਵਜਾਵੇਗਾ ",

276 ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ :

ਮੈਂ ਸੋਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਭਟਕੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਭੇਡ ਹੋਵਾਂਗਾ
ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੋਵਾਂਗਾ
ਜੋ ਮਰਨ ਦੀ ਰਾਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਮੋਹਰ ਦੇ ਹੋਵੇਗਾ
(ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਤਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝੋ)
ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ;
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਟਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

277 ਵੇਖੋ ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ ? ਉਹਨਾਂ ਘੋੜ ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੋਣ ਹੈ ? ਉਹ ਲੇਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੂਜਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਿਸ਼ੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੇ (ਮੋਹਰ) ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ? ਸਮਝੋ ? ਹੁੰ !

278 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇੱਥੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਚੋਲੇ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਕੋਹੇ ਹੋਏ ਲੇਲੇ ਤੋਂ ਬੱਬਰ ਸੇਰ ਬਣਨ, ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੰਦਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਗਿਸਤੇਦਾਰ ਤਦ ਸੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ ?

279 ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾਹੈ।

280 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਵਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

281 ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਮਝੋ ? ਘੋੜਸਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਣ ਹੋ ।

282 ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਤੋਂ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, " ਮੈਂ ਜੋ ਚਾਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਿਛਾਂਹ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਗਾਆ ਲਿਆ ਸੀ। "

283 ਪਰ ਉਹ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਥੋਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ

ਉਸ ਖੁਸ਼ਗਾਲ ਅਤੇ ਚਮਕੀਲੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਵੱਲ
ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਮਾਰਗ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਉਹ ਤੰਗ ਹੈ
ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਕ ਚੋੜਾ ਰਾਹ ਹੈ ਜੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵਿਛਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ,

274 ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਵੇਖ ਸੁੱਕਦੇ ਹੋ।

ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਇੱਝ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ,
ਉਹ ਸਦਾ ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜੇ ਉਸ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਭੀਜੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗੇਗਾ,
ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰਰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ;
ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਚਾਰੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮੋਹਰ ਲਵਾ ਲਈਏ
ਲਿਖੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਨਾਮ ਉਸ ਵੱਡੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਕੱਠ ਹੋਵੇਗਾ,
ਤਦ ਗਵਾਲੇ ਦੀਨਤਾ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ,
ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ (ਉਹ ਨਥੀ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ੀ ਹਨ) ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਲਿਖਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ,
ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

275 ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸ ਇੱਕਠ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਘੁੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਚਾਰਗਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ। ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਮਾਰਕਾ ਵੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰ ਰਿਲਾ ਕੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਘੜੀ ਜੇ ਚਾਰਗਾਹ ਦੇ ਆਨੇ-ਦੁਆਨੇ ਦੇਝਦੀ ਹੈ ਭੱਜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਮਵੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਗਾਉਂਅਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ?

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਕੱਠ ਹੋਵੇਗਾ,
ਤਦ ਗਵਾਲੇ ਦੀਨਤਾ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ,
ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ (ਉਹ ਨਥੀ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ੀ ਹਨ) ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਲਿਖਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ,
ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਰਕੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। (ਵੇਖਿਆ ?)

ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਟੇਪ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਹੁਣ, " ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। " ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦੇਵਾਂਗਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਗੁਪਤ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਪੋਥੀ ਦਾ ਭੇਤ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

38 ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਇਸਦਾ ਹਰੇਕ ਬਿੰਦੂ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

39 ਹੁਣ, ਇਹ ਤਾਂ ਭੇਤ ਭਰਿਆ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਇੱਕ ਪੋਥੀ, ਇੱਕ ਭੇਤਭਰੀ ਪੋਥੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਬੋੜੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਿਛਲੇ ਛੋਅਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਛਾਣਬੀਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਛੋਅਾਂ ਯੁੱਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਛੱਡੀਆਂ ਖਤਮ ਅਰਥਾਤ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਭੇਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਹੀ ਭੇਤ, ਭਾਵੋਂ ਉਹ ਸੱਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭੇਤ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

40 ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾਂ ਜਾਂ ਘੜ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਇੱਝ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਵਾਲਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, " ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹਦੀ ਪੱਸਣਾ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਥੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, " ਇਹ ਨਥੀ ਉਹ ਨਥੀ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਵਚਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਹ ਤੁਰੀ ਵਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਸੁਧਾਰੇਗਾ।

41 ਅਤੇ ਜਦ ਮੋਹਰਾਂ ਖੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਭੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਤ, ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ, ਬੱਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਪੈਰ ਪਰਤੀ ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਟਿਕਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮੇਘ ਧੁੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ।

42 ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣੀ ਸੀ।

43 ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਲਾਕੀ 4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਨਾ - ਏਲੀਜਾਰ ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹਦੇ ਕੋਲ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਰਨ ਆਏਗਾ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਪਤ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਚੇਲਿਆਂ ਪੇਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਫੇਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਠੀਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਲੱਭੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਵਰਨ ਨੇ ਇਹ ਹੀ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ ਜੋ ਵਰਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਹੋ ਹੀ ਇਹ ਹੈ।

44 ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਰਥਾਤ ਪੋਥੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਗੁਪਤ ਭੇਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ।

45 ਹੁਣ, ਇਸ ਦੂਤ ਦੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਦਿਨੀ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੇ ਗੁਪਤ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ, ਵੇਖੋ ਇਥੋਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਹੈ; ਅਤੇ "ਇੱਕ ਹੋਰ" ਦੂਤ, ਬਲੀ ਦੂਤ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ। ਵੇਖੋ, ਇਹ ਦੂਤ, ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਰਕ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਮੇਘ ਧਨੁੱਖ ਵਾਲਾ ਨੇਮ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

46 ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਸੀ, " ਉਹ ਸੱਤਾਂ ਸੌਨੇ ਦੇ ਸਮਾਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚਰਾਰ ਮੇਘ ਧਨੁੱਖ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਯਸ਼ਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਅਕੀਕ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। "

47 ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਉਹ ਦਸ ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ, " ਭਈ ਹੋਰ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। " ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਦ ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ ਤੁਰ੍ਹੀ ਵਜਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। " ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕਿਤੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

48 ਇਸ ਪੋਥੀ ਦਾ ਭੇਤ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਵੇਖ ਲਈਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਬੰਦ ਹੈ, ਤਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਅਸੀਂ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਾਂਗੇ, ਜੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਬਤ ਵੀ ਕਰੇ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ? ਜੇ ਕੋਈ ਨਥੀ ਉਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਸਮਝੇ? ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ, ਹਰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਦੱਸੇ। ਸਮਝੇ? ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

266 ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਡਿਆ ਗਿਆ (ਕਿਉਂ?) ਆਪਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਪੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਕਿਉਂ? ਲੇਲੇ ਨੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਡਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰੇ। ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਣ ਨੂੰ, ਸਮਝੇ! ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

267 ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਤਹਿ ਵਿੱਚੋਂ, ਖੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ, ਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ, ਹਨੋਰੇ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਫਿਰਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਣ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ। ਆਮੀਨ! [ਸੰਗਤ, " ਆਮੀਨ ", ਆਪਦੀ ਹੈ - ਸੰਪਾ] ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦੇਣਗੇ।

268 ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, " ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। " " ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। " ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

269 ਉਹ ਸਿੰਘਾਸਣ ਕੋਹੇ ਹੋਏ ਲੇਲੇ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਤੋਂ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਬਣਨ ਲਈ, ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਲਈ ਛੱਡਦਾ ਹੈ; ਤਾਂ ਕਿ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਦਿਆ ਸੀ, ਜਗਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ। ਉਹ ਹੁਣ ਵਿਚੋਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

270 ਹੁਣ ਜਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸਿੰਘਿਆ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਦਸਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਲਹੂ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੱਦੀ।

271 ਜਦ ਕੋਹਿਆ ਹੋਇਆ ਲੇਲਾ ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਲੇਲਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਰਾਜਾ ਬਣ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹੜ੍ਹ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

272 "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸੰਤ ਲੋਕ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨਗੇ?" ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਖਿਆ, " ਸਿੰਘਾਸਣ ਰੱਖੇ ਗਏ, ਪੋਥੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ ਸਨ", ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੀ। " ਅਤੇ ਤਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੋਥੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਜੀਉਣ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸੀ", ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹ ਸਨ।

273 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ :

ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਘਾਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਲੇਟਿਆ ਸੀ,
ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ,
ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਦੇ ਕੋਈ
ਗਵਾਲਾ ਵੀ ਉਸ ਮਹੁਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

ਖੜੇ ਸਨ, ਯਾਦ ਹੈ, ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ, " ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ ਫਲਾਣਾ ਅਤੇ ਫਲਾਣਾ ?" ਜਦਕਿ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, " ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ' ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ । " ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੱਭਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, " ਜੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । "

260 ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਹੋਈ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਸੰਦਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, " ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਐਪੀਸਕੋਪੇਲੀਅਨ ਹਾਂ । " " ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਗੈਰ ਜੁਥਾਨਾਂ ਥੋੜੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ, ਸ਼ੀ- ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਭਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਗੈਰ ਜੁਥਾਨਾਂ ਥੋੜੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸੱਭਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿਓ ਅਰ ਉਹ ਸ਼ੋਰ ਨਾ ਮਚਾਵੇ? ਵੇਖਿਆ ? ਸਮਝੇ ? ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਥੈਂ ਸੱਭਦਾ ।

261 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜਾ ਲਗਾ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦ ਪਤਰਸ, ਯਕੂਬ ਅਤੇ ਮੂੰਹਨਾਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਕੇਠੇ ਵਿੱਚ ਥੈਂਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, " ਔਹ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ?" ਭਾਈ ਜੀ ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਪਿੜ੍ਹੀਕੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਬੂਹਿਆਂ ਥਾਣੀਂ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਥਾਣੀਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਅਸਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੀ ।

262 ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਜੀ ਹਾਂ । ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ । ਅਤੇ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਜਦ ਉਹ ਮੁੱਲ ਲੈਣ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਵਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ।

263 ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਬਾਹਰ ਮੁੱਲ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ । ਕੀ ਹੋਇਆ ? ਉਹ ਸੱਭਾ ਕੁਆਰੀਆਂ ਜੋ ਸੌਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਜਾਗ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡ ਕੀਤਾ, " ਅਤੇ ਉਸ ਭੇਜ ਲਈ ਅੰਦਰ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ । " ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ? [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, " ਅਮੀਨ "-ਸੰਪਾ]

264 ਅਤੇ ਥਾਕੀ ਦੀਆਂ ਸੱਭਾ ਕਸ਼ਟ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਠੀਕ ਹੈ, " ਅਰ ਤਦ ਰੋਣਾ, ਕੁਰਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਪੀਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ । " ਇਹ ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਲਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ; ਇਹ ਗਿਰਜੇ ਹਨ ।

265 ਦੁਲਹਨ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਗਈ । ਇਹ ਹੀ ਦੁਲਹਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ !ਅਹ, ਹਾਹ । ਔਹ, ਮੁੰਡਿਓ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ ! ਉਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੇਜ ਵਿੱਚ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ । [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾਜ਼ੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ - ਸੰਪਾ]

49 ਪੇਥੀ ਉਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੇ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਝੇ?ਪੇਥੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਅਮੀਨ"-ਸੰਪਾ]ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਤਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਤੋਝੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਥੀ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਤਾਂ ਗਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਪੇਥੀ ਉਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਥੀ, ਮੋਹਰਾਂ ਤੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲਣਗੀਆਂ ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਜ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਵੇਖਿਆ? ਇਸੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾਂ ਹੀ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਖਦਾ ਦਾ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਸਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਮਿਣਤ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵਰਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੈ, " ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। "

50 ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦੱਸਵੇਂ ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ।

51 ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੇਥੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੇਥੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਸ ਵਕਤ ਤੱਕ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਲੇਲਾ ਇਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੇਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਲੇਲੇ ਨੇ ਉਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ।

52 ਇਹ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, " ਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, " ਨਾ ਪੇਪ, ਬਿਸਪ, ਕਾਰਡੀਨਲ, ਨਾ ਮੁੱਖ ਪਾਦਰੀ ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ, " ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੇਲ ਜਾਂ ਉਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਭਦਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਿਰਫ ਲੇਲਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸੱਭਦਾ ਹੈ। " ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਪੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਭੇ ਇਸ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

53 ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਰੱਖੀ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਇਹ ਪੇਥੀ ਲੇਲੇ ਰਾਹੀਂ ਥੋੜੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਪੇਥੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਕਤ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਲੇਲਾ ਪੇਥੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪੇਥੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਾਸਣ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ। " ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਸਿੱਖਾਸਣ ਉਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਪੇਥੀ ਲੈ ਲਈ। " ਉਹ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਪੇਥੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ! ਔਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੁੱਘੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੱਦਦ ਨਾਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸੇ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, "ਜਦ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। "

54 ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੱਬੰਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪੇਥੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਦਸਣ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਲੇਲਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਦਸਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਲੇਲਾ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਜਗੀਏ ਵਚਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਬਿਲਕੁਲ! ਪਿਆਨ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ

55 ਇਹ ਪੇਥੀ ਤਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਯੁੱਗ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, " ਅਤੇ ਜਦ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। " ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝੇ? ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਜਦ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਜੱਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

56 ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਇਹ ਗੱਲ ਇਨੀ ਉਲੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਲੀਮ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਖਦੇ ਹਨ, "ਇਹ ਉਹ ਹੈ!" ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਲੀਮ ਨੂੰ ਅਪਨਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ! "ਇਹ ਉਹ ਹੈ!" ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਖੜੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੰਕੜੇ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਸਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੜਬੜ ਵੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ " ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ?" ਕੀ ਅੱਜ ਇਹੋ ਹੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ !

57 ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ, ਜਦ ਉਹ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਜ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਦ ਪੇਥੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਵੇਖੋ, ਉਸ ਸਮੇਂ। "

58 ਹੁਣ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ, "ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਹੋਏ ਸਨ ਨਹੀਂ ਬਚੇ ਸਨ।"

59 ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਭੇਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਸਨ। ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦਾ ਤਿੰਨ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ ? ਕਿਵੇਂ ਵਚਨ ਆਖ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, "ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹਿਤਸਮਾ ਦਿਓ," ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਪਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹਿਤਸਮਾ ਦਿਓ।" "ਵੇਖਿਆ? ਅੱਗ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਹਵਾ ਸੋਬ ਖਾ ਸੱਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਨਾਸ਼ ਲਿਆ ਸੱਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ? ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

60 ਇਹ ਉਹ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ ਇਹ ਮਹਾਨ ਯੋਧੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੇ ਆਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਰੋਨਿਸਮ, ਅਤੇ ਮਾਰਟਿਨ, ਸੰਤ ਮਾਰਟਿਨ, ਅਤੇ ਪੋਲੀਕਾਰਪ, ਅਤੇ ਲੂਥਰ, ਵੈਜਲੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭਾਂ। ਸਮਝੇ? ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਆਏ ਅਤੇ ਕਾਢੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇ - ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਮਕਾਉਣ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਨੋਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਲੂਥਰ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਾਂਗ ਤਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪੈਂਤੀਕਾਸਟਲ ਯੁੱਗ ਆਇਆ, ਅਤੇ

253 ਹੁਣ ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ ਜਿਹੜੇ ਵੇਦੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, " ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੱਕ, ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੱਕ ?"

254 ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਵੇਦੀ ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੋ ਵੇਦੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, " ਬੋੜਾ ਚਿਰ ਹੋਰ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੀ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲ ਲੈਂਦੇ। "

255 ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਤੇ ਉਹ ਇੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਛਡਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਥਾਂਤੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਸੀਨ।

256 "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੀ ਆਮਦ ਤੱਕ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸੁੱਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਅਗੇਤਰੇ ਨਾ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਢੂਕੀ ਜਵੇਗੀ, ਉਸ ਆਖਰੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਜਦ ਆਖਰੀ ਮੋਹਰ ਤੋਡੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਦ ਸੱਤਵਾਂ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਖਰੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਢੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹਨ ਜੀ ਉਠਣਗੇ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾ ਲਏ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਮੀਲੀਏ। " ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਅਗਾਂਹ ਆਇਆ ਹੈ।

257 ਪਿਆਨ ਦਿਓ! ਇਹਦੀ ਵੱਲ ਵੇਖੋ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੰਤੂ! ਉਹ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, (ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ?) ਆਖਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸੌ ਰੱਖੇ ਹਨ।

258 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਘੜੀ, ਦੂਜੀ ਘੜੀ, ਤੀਜੀ ਘੜੀ ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸੱਤਵੀਂ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। " ਸੱਤਵੀਂ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਗਿਆ ਨਿੱਕਲੀ ਜਾਂ ਪੁਕਾਰ ਹੋਈ, " ਵੇਖੋ, ਲਾੜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ! "

259 ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਸੁੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਾਚੀਆਂ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਨੇ ਆਖਿਆ, " ਅੱਗ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। " ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਈਟੇਰੀਅਨਾਂ ਅਤੇ ਐਪੀਸਕੋਪੈਲੀਅਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਫਿਨੀਕਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉੱਥੇ

248 ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ, ਚੌਥੀ, ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ ਜਾਂ ਸੱਤਵੀਂ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਸੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੁੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ?ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤੁਰੀ ਫੁੱਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਹ ਆਖਰੀ ਤੁਰੀ ਠੀਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੁੱਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦ ਆਖਰੀ ਫੁੱਕ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਮੋਹਰ ਖੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਖਰੀ ਤੁਰੀ ਵੱਜੇਗੀ ਅਤੇ ਛਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਛਡਾਈ ਹੋਈ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ, ਲਹੂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੋਤੀ ਹੋਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

249 ਅੋਹ, ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਸਾਰਿਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਸੱਤ ਭੇਤ ਭਰੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। " ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕਲਾ ਹੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਚਾਹੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। " ਵੇਖੋ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਹੁਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਭੇਤ ਦੀਆਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ

250 ਮਿੱਤਰੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦਿਆਂਗਾ, ਸੋ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸਵੇਂ ਲਾਂਭੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਟੱਪ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ ਵਾਪਿਸ ਆ ਸਕੋ।

251 ਪ੍ਰੇਤੁ ਹੁਣ ਇਹ ਸੱਤ ਪੱਖੀ (ਸੱਤਗੁਣਾਂ) ਪੋਥੀ ਨੂੰ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਆਪ ਖੁਦ ਲੇਲਾ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਗਜਮਾਨ ਹੈ, ਕਿ ਹੁਣ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਰੇ, ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਛਡਾਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਿਸ ਦੁਆਏ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਦਮ ਨੇ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਮੁੱਲ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ।

252 ਹੁਣ ਲੇਲੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੁੱਕੀ ਹੋਈ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਪਾਰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੇਖੀਏ। ਹੇ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਉਸ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੋਥੀ ਨੂੰ, ਉਸ ਵਸੀਅਤਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ), ਅਤੇ ਭੇਤ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਤੱਕ ਲਿਆਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਛੁਡਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਵੇ।

ਉਹ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦੇਵੇ। ਪ੍ਰੇਤੁ ਤਦ ਵੀ, ਉਹ ਠੀਕ ਸਨ, ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਠੀਕ ਸਨ। ਪ੍ਰੇਤੁ ਕੁਝ ਖਾਮੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਕਿਉਂ? ਮੋਹਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀ ਹਨ। ਸਮਝੇ?

61 ਪ੍ਰੇਤੁ ਤਦ, ਆਖਰੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸੋਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਖਿਆ? ਕਿੰਨਾ ਅਦਭੁਤ ਹੈ !ਫਿਰ ਇਹ ਪੋਥੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਹੈ

62 ਅਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ। ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਹਨ।

63 ਹੁਣ, ਹੁਣ, ਪ੍ਰੇਤੁਸ। ਆਓ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹੀਏ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਲਿਖਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਫਸੀਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਾਬ ਵਲ ਨੂੰ ਮੁੜੀਏ।

64 ਮੈਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸੋ ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਸਮਝੇ? ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਆਪ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ। ਸਮਝੇ? ਬਸ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਮੱਦਦ ਮੰਗੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ।

65. ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਰਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਫਸੀਆਂ 1:13 ਅਤੇ 14.

ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਵਰਨ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੁਝੀ ਸੂਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸੋਹਰ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿੱਜ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ।

66. ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਵਰਨ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਅਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੋਹਰ (ਕੀ?) ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨੂੰ, ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ। ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜਦ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਰੋਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ ਕੰਮ ਹੈ।

67 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰੇਲਮਾਰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਭਾਰ ਚੁੱਕ੍ਰਣ ਵਾਲੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਬੋਕਸ, ਪੀਪੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਗੱਡੀ ਉਤੇ ਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਉਂਦਾ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਨਹੀਂ [ਤਾਈ ਬ੍ਰਾਨਾਂਹਾਮ ਆਪਣੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾਜ਼ੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ-ਸੰਪਾ] ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਠੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਾਨ ਖਿੱਲਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਰੇਲ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਜਿਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿ ਵੇਖੋ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਮਾਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਦ ਤੱਕ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਤ੍ਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਤੇ ਤਦ ਜਦ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਤ੍ਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

68 ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ? ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਮੈਂ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਚੀਕ ਕੇ ਨਾਰੂ ਮਾਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਾਚ ਕੀਤਾ ਹੈ।" ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਤਦ ਤੱਕ ਨੀਰੀਖਣ ਅਰਥਾਤ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤ੍ਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਨ।

69 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਦੀਪਕ ਟਿਕਾਣੇ ਲਈ ਮੋਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸਕੇ। ਬਾਈਬਲ ਤੁਸੀਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਫਸੀਆਂ 4:30 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, " ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਨਿਸਤਾਰੇ" ਨੂੰ ਫੜੋ, ਵੇਖੋ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ?" ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਨਾ ਕਰੋ। "ਠਹਿਰੇ ਰਹੋ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਥੀ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਪ ਹੀ ਮੋਹਰ ਹੈ।

70 ਮੋਹਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈਹੁਣ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਹਨ। ਮੋਹਰ "ਸੰਪੂਰਨ ਕੰਮ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਗੁਪਤ ਤੇਤ ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤੇਤ ਤਰੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਹੈ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦ ਉਹ ਦਿਨ

244 ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਚਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁਣ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਦਾ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਉਹ ਲੇਲੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ। ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਬਣਾਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਅਸਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸੱਤ ਕੁਝ ਵਾਪਿਸ ਦੇਵੇ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ, ਪੇਦੇ -ਰੱਖ, ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ; ਅਰ ਸੱਤ ਕੁਝ ਵਾਪਿਸ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੰਤੂ !

245 ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੀਆ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੀ ? ਵਾਹ-ਹ ! [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, " ਆਮੀਨ "- ਸੰਪਾ] ਮੈਂ ਸੌਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੰਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਵੇਖਿਆ ? ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਂ ਸੌਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਬੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੌਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਫਿਰ ਜਵਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਜੀ ਹਾਂ। ਆ-ਆਹ ! ਇਹ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝੇ ?

246 ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਥੋਂ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੁੱਲ ਤਾਰਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਲ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਤਾਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਚਾਰਲੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸਦੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ; ਬਲਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ! ਉਹ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤੀਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਸੱਕ ਕੁਝ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਸਾਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ ? ਇਸ ਲਈ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸੱਕ ਕੁਝ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਵਾਂਗੂ ਖੜਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਚੇਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

247 ਉਹ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਿਹਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਵੀ ਜਾਵੇ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਜੀਵੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਲਹੂ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਉਠਾ ਖੜਾ ਕਰਾਂਗਾ। "

ਲੇਲਾ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਪੇਥੀ ਲੈ ਲਈ । "

239 ਇਹ ਕੀ ਹੈ ? ਹੁਣ ਇਹ ਪੇਥੀ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਮੀਨ । ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇਹ ਮੰਗ ਸੀ । ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ । ਖੁਦਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ । ਅਰ ਲੇਲਾ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, " ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਹੁਣਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ । " ਆਮੀਨ । ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ । " ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ । ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁੱਲ ਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਉਹਨਾਂ ਸੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ (ਪਤਨ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ । "

240 ਓਹ, ਭਾਈ ਜੀ ! ਉਦੇ ! ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੀ ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪਾ] " ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਅਸੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ । "

241 ਓਹ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰੋ ! ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਲਾਹ ਕੇ ਰੱਖਣੇ ਅੰਤ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਜਮੀਨ ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਸਮਝੇ।

ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ।

242 ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਲ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਤੱਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । " ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮਰਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਵਿਚੋਲਾ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਹੁ ਬਹਾਇਆ ਹੈ । ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ ਹਾਂ । ਅਰ ਮੈਂ ਇਹ ਉਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ । ਮੈਂ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ । ਮੈਂ ਹੀ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਪੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਥੱਲੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਇਸਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾਂ । " ਅਤੇ ਉਹ ਪੇਥੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ਆਮੀਨ ।

243 ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਕੌਣ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉੱਥੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਕੌਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ? ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ! ਹੋ, ਪ੍ਰਭੂ ! ਕਿੰਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਕੰਮ ਹੈ !

ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਇਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ।

71 ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, " ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ-ਫਲਾਂ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਸ ਐਦਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਜਦ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੂਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ? ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

72 ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੋਹਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, "ਮਲਕੀਅਤ। " ਵੇਖੋ ਕਿ ਮੋਹਰ ਦੇ ਉਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੁ ਨਾਲ ਬਹੀਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਦ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

73 ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਜੋ ਮੋਹਰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, "ਸੁਰੱਖਿਆ। " ਮੋਹਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਸਦੀਪਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਹੁਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੋਹਰ ਉਸਦੇ ਸਦੀਪਕ ਟਿਕਾਣੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉਤੇ ਹਾਏ ਜੋ ਇਸ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋਨੜਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੋ ! ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋਨੜਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

74 ਤੁਸੀਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ, " ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। " ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤੇ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸਮਝੇ? ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਪੰਜੁਚੇ ਹੋ। ਅਹ-ਹਾਹਾ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਹ ਜਾਂ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਅਰਥਾਤ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇ ਜਿਸ ਥਾਣੀ ਤੁਸੀਂ ਲੰਘੇ ਹੋ। ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਸਰਰੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਕੇ ਪਰਤ ਆਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਯਰਦਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੂੰ ਮਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ?

75 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਹੁਣ ਇਹ ਪੇਥੀ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਪੇਥੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।

76 ਹੁਣ ਫਿਰ, ਰੋਮੀਆਂ 8:22 ਅਤੇ 23 ਵਿੱਚ। ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਲਈਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪਿਛੋਕੜ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬੋਹਤਰ ਸਮਝ ਸਕੇਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਚਨ ਦੇ ਕਥ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਜਦਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਲੇ ਕਾਢੀ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ, ਆਓ ਰੋਮੀਆਂ 8:22 ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਰਲ ਕੇ ਹੁਣ ਤੀਕ ਹਾਉਕੇ ਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹੀਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਨਿਰੀ ਉਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪ ਭੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਾਉਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀ ਦੇਗੀ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ।

77 ਹੋ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ! ਹੋ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ! ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਬੌਦ੍ਧਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭਰਦੀ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਘੜੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝੇ? ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਉਕੇ ਭਰਨ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇਕੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਕੇ ਇੱਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਵਾਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਵੇਂ ਜਗਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

78 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੁਪਰ ਬਜ਼ਾਰ ਗਏ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਨੇਖੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ; ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ।" ਅਤੇ ਇਹ ਬੜੀ ਹੀ ਅਜੀਬ ਰੱਗ ਸੀ, ਸਮਝੇ। ਉਹ, ਉਹ ਸਨ ਲੱਗਭੱਗ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੇ। ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੈ ਉਹ ਭੁੱਲਣਹਾਰੀਆਂ ਹਨ; ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲੱਗੀਆਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣਾ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਹ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਭੁੱਲਦੀਆਂ ਹਨ।

79 ਅਤੇ ਤਦ, ਮੀਡਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਬਿਲ, ਇਹ ਇੱਝ ਕਿਉਂ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

80 "ਅੋਹ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਕੌਮੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। "ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਜਰਮਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੂਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਨਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਕੌਮੀ ਰੂਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਸਾਡੀ ਇੱਥੇ ਕੌਮੀ ਰੂਹ ਹੈ।"

81 ਸਾਡੀ ਕੌਮੀ ਆਤਮਾ ਬਦਮਸਤੀਆਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਖੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂ? ਸਾਡੀ ਨੀਂਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਤਲੀਮ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਬੁਨਿਆਦ ਵਰਿਸ਼ਗਟਨ ਅਤੇ ਲਿੰਕਨ ਵਰਗੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਗੁਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ

ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਆਓ ਹੁਣ ਯਕਰਯਾਹ 3 ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ 89 ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ 8ਵਾਂ ਜਾਂ 9ਵਾਂ ਬਾਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ 89 ਬਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਯਕਰਯਾਹ 3:8 ਅਤੇ 9 .

ਹੋ ਯਹੋਸੂਆ, ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ, ਸੁਣੀਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥੀ ਜਿਹੜੇ ਤੇਰੇ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਨਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਅਰਥਾਤ ਸਾਖ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵਾਗਾ। (ਮਸੀਹ ਨੂੰ)

ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਯਹੋਸੂਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਇੱਕੋ ਪੱਥਰ (ਪੱਥਰ) ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਹਨ: (ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ), ਵੇਖ, ਮੈਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਤ ਉਕਰਾਂਗਾ, ਸੈਨਾ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।

236 ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਯਕਰਯਾਹ 4:10 ਕੱਢੀਏ। ਹੁਣ ਯਕਰਯਾਹ 4:10 ਸੁਣੋ।

..... ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ ਜਿਹ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ? (ਦੇਖੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।)

ਓਹ ਅਨੰਦ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਾਹਲ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਠੀਆਂ ਵਿਰਦੀਆਂ ਹਨ।

237 "ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ।" ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, " ਵੇਖਣਾ।" ਦੇਖਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਥੀ, ਦਰਸੀ (SEERS) ਇਸ ਲੇਲੇ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿੱਖ ਸਨ, ਹਰੇਕ ਸਿੱਖ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅੱਖ ਸੀ, ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ, ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੂਗ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਉਹ ਸੱਤ ਨਥੀ ਹਨ, ਇਹ ਉਹ ਸੱਤ ਦਰਸੀ ਹਨ ਜੋ ਆਏ ਸਨ। ਸੋ, ਆਖਰੀ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਨਥੀ (ਦਰਸੀ) ਹੋਣਾ ਹੈ। [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਜਦ " ਨਥੀ " ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਪੁਲਪਿਟ ਖੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ -ਸੰਪਾ] ਠੀਕ ਹੈ।

238 ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਪਸੂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਸਿੱਧਾਸਣ ਤੇ ਬਿਗਾਜਮਾਨ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਣ ਸੀ? ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ, ਮੂਲ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਉਹ ਛਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਸਵਰਗਦੂਤ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਵਰਗੀ ਜੰਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅੰਜਿਹਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਅਰ ਇਹ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਲੇਲਾ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਹ! ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਹੀ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਰਦਾਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਸਵਰਗਦੂਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। " ਅਤੇ

ਦਾ ਸਾਕ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਬੋਅਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੁੱਤੀ ਆਦਿ ਸੁੱਟੀ ਸੀ? ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਸੱਤ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

229 ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਉਹ ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਣੀ ਦੀ ਰਾਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਆਮੀਨ। ਇਸ ਪੇਖੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਾਰਾ ਭੇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਆਲਿਓਂ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੋ, ਭਾਈ ਜੀ! ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

230 ਆਓ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਚੰਗਾ, ਹਾਲੇ ਸਿਰਫ ਨੋਂ ਹੀ ਵੱਜੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਵੱਧ ਪੰਟੇ ਅਜੇ ਹੋਰ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਸੈਤਾਨ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਆਓ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲਈਏ।

231 "ਸੱਤ ਸਿੱਫ" ਤਾਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਸਨ, ਸਮਝੇ, ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਲੇਲੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜਿਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਪਰਤੀ ਤੇ ਕਰਾਈ; ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਿਆ ਹੋਇਆ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸੀ - ਉਹ ਲੇਲੇ ਦੇ ਸਿੱਫ ਸਨ।

232 "ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ", ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਦੂਤ ਹਨ। "ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ" ਸੱਤ ਨਥੀ ਜਾਂ ਦਰਸ਼ੀ ਹਨ।

233 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਲਿਖਤਾਂ ਲਿਖਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਆਓ ਜਗ ਇਸ ਵੱਲ ਪਰਤੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਿੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੈ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪਾ] ਆਓ ਅਸੀਂ ਯਕਰਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਕੱਢੀਏ - ਯਕਰਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹੀਏ - ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ।

234 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ? [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, "ਆਮੀਨ"-ਸੰਪਾ] ਹਾਂ ਜੀ। ਹੋਰ ਕੀ ਹੈ [ਸੰਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਰਿੰਦਾ ਹੈ, "ਭਾਈ ਬਾਨਹਾਮ?"] ਕੀ? [ਤੁਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ] ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹੁਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੱਕ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ।

235 ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਯਕਰਯਾਹ ਦਾ 3 ਬਾਬ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਕਰਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ 3 ਬਾਬ ਕੱਢੀਏ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਨ ਸਬੰਧਿਤ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਪਹਿਰ ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਬ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੱਤ ਜਗ੍ਹਾ ਚਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲਿਖਤ

ਬੁਨਿਆਦ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਬੰਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਗੁਲਾਮੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਪੇਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

82 ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਸ-ਅਭਿਨੋਤਾਵਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹਸਾ ਮਖੇਲ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਿੰਦੇ ਹੀ ਰਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਕੀਨ, ਉਹ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਮੁਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਟੀ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਉਹ ਇਹ ਕਰਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹ ਹੀ ਹਾਲ ਅੱਜ ਹੈ।

83 ਪ੍ਰੰਤੂ, ਅੇਗ, ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਕੋਹੀ ਆਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

84 ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਉਕੇ ਭਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਵੱਲ ਪਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਵੱਲ ਪਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਮੇਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਵੱਲ ਪਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਹੋਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵੇਖਿਆ? ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਤੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਕੁਝ ਗੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਦ ਤੱਕ ਹਾਉਕੇ ਨਹੀਂ ਭਰ ਸੱਕਦੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਉਕੇ ਭਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ।

85 ਇਹ ਹੀ ਦੰਗ ਬਿਮਾਰਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ; ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਮੈਂ ਇਲਾਜ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਇਹ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦਵਾਈ ਖਾਪੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁਤੇਲੇ ਡੋਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿੰਨੀ ਕੁਤੇਲੇ ਡੋਲਿਆ ਹੈ; ਜੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਬੜ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲੇਟਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਉਹ" ਉਹ ਸੈਤਾਨ ਹੈ।

੮੬ ਵੇਖੋ, ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਦਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, "ਉਸਨੂੰ ਕੈਂਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।" ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਸ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੈਂਸਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਸ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਕੈਂਸਰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਪਰਖ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਹੈ।

੮੭ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ, "ਪਾਪ", ਅਸੀਂ ਬਸ ਇਸਨੂੰ ਪਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਨੂੰ ਤੌੜ ਕੇ ਵੇਖੋ। ਪਾਪ ਕੀ ਹੈ? ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ, ਵਿਡਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ।" ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਫਲ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਵੇਖੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਬੇਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੈ ਇਹ ਗੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪਾਪ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਧਾਰਮਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋ। ਇਹ ਵਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

੮੮ ਹੁਣ, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕੁਝ ਗ੍ਰੰਥ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਪਰਤਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

੮੯ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਢੂੰਘੇ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਏ ਅਤੇ ਉਤਾਂਹ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ? ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਚਿਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੰਪਾਂ ਉੱਤੇ ਰੋਂਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਰੋਲਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ - ਉਹ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹਨ।

੯੦ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਬਿਮਾਰੀ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਤ੍ਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ? ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿੱਪਰੇ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਬਿਮਾਰੀ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਦਾ ਹੈ।

੯੧ ਅਤੇ ਜਦ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਲੋਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਬੀਬਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, "ਹਾਉਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ," ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਤਿਹੁੰਦਿਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ। ਸਮਝੋ? ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ

੨੨੨ ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਤਦ ਉਹ ਜੋ ਲੇਲਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਹੀ ਸਥਾਨ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਸਦੇ ਸੰਤ ਉਸਨੂੰ, "ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ?

੨੨੩ ਵੇਖੋ, "ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੇਖੀ 10:6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਹੁਣ ਹੋਰ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।"

੨੨੪ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, "ਇਸ ਲੇਲੇ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਿੱਫ਼" ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? " ਉਸਦੇ ਸੱਤ ਸਿੱਫ਼ ਹਨ।" ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਫ਼ਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਸ਼ਕਤੀ"। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਪਸੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆ ਕੇ ਜੋ ਸਿੱਖਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪੇਖੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਅੋਹ ਮੇਰੇ!

੨੨੫ ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਪਦਵੀ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹੋ ਕੁਝ ਹੀ ਉਹ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ "ਸੱਤ ਸਿੱਫ਼ਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ।"

੨੨੬ ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਯੂਹੰਨਾ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

੨੨੭ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਚਾਰੇ ਮਰਿਯਾਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁਆ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ! " ਨਾ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਕੋਈ ਪਰਤੀ ਤੇ, ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਪੇਖੀ ਨੂੰ ਲੈ ਸੱਕਦਾ।" ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਤੇ ਰੋ ਪਿਆ। ਹੋ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੇਸਤੋਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ? ਕਿਸੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁਆਵਾਂ ਨਾ ਕਰੋ।

੨੨੮ ਲੇਲਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ? ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਅਗਾਂਹ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਵਿਚੋਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲੁਹੂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੇਲਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਖੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੀ ਉਸ ਪੇਖੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੇਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹਨੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਕ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਨੇੜੇ

216 ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੋਪ, ਕੋਈ ਬਿਸ਼ਪ, ਜਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਇਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸੱਕਦੇ ਹਨ(ਨਹੀਂ ਜੀ)। ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ?

217 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਵਿਚੋਲਾ, ਤੇ ਹੁਣ ਜਦ ਉਸਦਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾਬਜੁਰਗ ਨੇ ਆਖਿਆ, " ਉਹ ਬਥਰ ਸ਼ੇਰ ਹੈ। "ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਅੱਗ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ! ਸਮਝੇ ? ਹੁਣ ਵੇਖ ਉਹ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

218 ਤਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਚਦ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਹੁਣ, ਜੇ ਇਹ ਪੋਥੀ ਭੇਤ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਪੋਥੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਨਥੀ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਨਥੀ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ, ਪੋਪ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਵਚਨ ਅਜਿਹਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਨਥੀ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਲਵੇਗਾ, ਜਦਕਿ ਕਲੀਮਿਸ਼ਨਾ ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਹਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ "ਉਹ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪੇਵਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਫੇਰੇਗਾ। " ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਗਤ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਰ ਫਿਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਰਾਖ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣਗੇ।

219 ਕੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ? [ਸੰਗਤ "ਆਮੀਨ" ਆਖਦੀ ਹੈ -ਸੰਪਾ] ਠੀਕ ਹੈ।

220 ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਵੇਖੋ, ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:1-4 ਵਾਲਾ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤਉਹ ਹੈਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਅਰਥਾਤ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

221 ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਤੇ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ, ਜਿਹੜੇ ਜਥੋਬਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ! ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦਾ ਯਤਨ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਥੋਬਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਕੇਵਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੀ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਆਮੀਨ। ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿਹੜੀ ਜਿਹੀ -ਕਿਹੜੀ ਲਿਖਤ ਹੈ !

ਆਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅੰਨੰਤ ਜੀਵਨ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਦਾਰ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ,ਜੋ ਕਿ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਅੰਨੰਤ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਧੀਨ ਮੌਤ ਦੇ ਥੱਲੇ ਲੈ ਆਏ।

92 ਆਦਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁੱਖ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ ਸੀ। ਜਾਨਵਰ ਆਦਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਨੰਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਢੰਗ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅੰਨੰਤ ਜੀਵਨ ਹੋਵੇ, ਅਰ ਆਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੀਆਂ, ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਜਾਈਏ।

93 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ,ਕਿ ਆਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਮਰਦੇ ਹਾਂ,ਤਾਂ ਆਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਈ ਨੂੰ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਆਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਖਾਈ ਦੇ ਇਸ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਜਦ ਆਦਮ ਡਿੰਗਿਆ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ।

94 ਹੁਣ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਾਦ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਡਾਕੀਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ,ਤਾਂ ਕਿ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਹੁਣ, ਆਦ ਵਿੱਚ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਦਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਰੁੱਖ ਸਾਡੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਦਾਰ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ," ਚੰਗਾ,ਇਹ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ। " ਨਹੀਂ,ਇਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਦਮ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਮੜ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਉਪਤੇ ਹੀ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ,ਕਿਉਂਕਿ ਭਲਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਆਸੀਂ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਦਾਰ ਦੇ ਹੀ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹਾਂ।

95 ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਸੀਂ ਵੇਖੋ ਜਦ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝ ਲੱਗੀ।

96 ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ।

97 ਹੁਣ ਜਦ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਵਜੀਦੇ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਵੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪੰਜਾਬ ਅਰ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹੋ ਹੀ ਸੱਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗੁਆਈ ਆਪ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕੀ ਕਿੱਪਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਸ

ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਤਦ ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰੇ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਉਥੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਉਸਦਾ ਰਚਨਹਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ?

98 ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਨਸਾਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਥੋੜੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, " ਅੱਛਾ ਇਹ ਸੰਗਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਥੋਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। " ਸਮਝੇ? ਦੇਖਿਆ ਗਿਆਨ।

99 ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਜਾਏ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਪੀ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸੈਤਾਨ ਨਾਲ ਤਰਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਦਮ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਆਦਮ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਅਣਾਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ।

100 ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਰਸਾ ਵੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਆ ਲਿਆ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, " ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਫਲ ਖਾਓਗੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰ ਮਰ ਜਾਓਗੇ। " ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਗੁਆਇਆ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਰਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਆ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੰਟਰੋਲ ਸੀ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਭ ਜਗਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਸੀ। ਉਹ ਬੋਲ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਨਾਮ ਰੱਖ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਰਿ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਰਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।

101 ਅਤੇ ਆਦਮ ਕਰਿ ਸੱਕਦਾ ਸੀ, " ਇਹ ਪਹਾੜ ਇੱਥੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਾ ਜਾਵੇ " ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਆਦਮ ਕਰਿ ਸੱਕਦਾ ਸੀ " ਇਹ ਰੁੱਖ ਇੱਥੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਉਥੋਂ ਲੱਗ ਜਾਵੇ " ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

102 ਹੁਣ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਰੁਕ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ! ਔਹ! ਸਮਝੇ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ ਸੁੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੁਣ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ? ਵੇਖਿਆ? ਵੇਖੋ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਨੇ, ਦੂਸਰੇ ਆਦਮ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਸਮਝੇ? ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰੋਗੇ। " ਸਮਝ ਲੱਗੀ?

103 ਆਦਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਰਸਾ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਆਦਮ ਦੇ ਰੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੇ ਰੱਖ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੈਤਾਨ

210 ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ?) ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਅਰਥਾਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ। ਔਹ, ਮੇਰੇ! ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਉਸਨੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ, ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ (ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?) ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਸ਼ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮਰ ਸਕੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਬਰ ਸੇਰ ਕਰਿ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਬਰ ਸੇਰ ਕਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ - ਲੇਲਾ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਉਹ ਬਬਰ ਸੇਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵਿਚੋਲੀਗੀ ਦੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ।

211 "ਜੇ ਹੁਣ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਉਹ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਹੈ ਧਰਮੀ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। " ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚੋਲੀਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਔਹ, ਭਾਈ ਜੀ! ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਹੈ? ਤਦ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਹੈ?

212 ਅਤੇ ਯਾਦ ਰਹੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁਪਤ ਭੇਟ ਖੇਲ੍ਹੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਬੜੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੱਖੋ। ਇੱਥੋਂ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਚੋਲੀਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਉਥੋਂ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲਵੇ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇੜੇ ਤੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ।

213 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ? [ਸਭਾ ਕੰਹਿੰਦੀ ਹੈ, " ਆਮੀਨ"-ਸੰਪਾਦਕ] ਠੀਕ ਹੈ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਅਗਾਂਹ ਵਾਪਾਂਗੇ।

214 ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਮੋਹਰਾਂ ਤੇੜੇ ਕੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਪੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਮਝੇ? ਇਹ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇੱਥੋਂ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਛੱਪੇ ਹੋਏ ਹਨ।

215 ਹੁਣ ਲੇਲਾ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਬਰ ਸੇਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਬਰ ਸੇਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਲੇਲਾ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੀਸੀਲੀਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਭੇਟ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ? ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੜਾਂ ਸੰਤ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲੇ । "ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕੋਹਿਆ ਹੋਇਆ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜਖਮੀ ਸੀ । ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕਿਨੇ ਸੰਤ ਕੋਹੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਰਨਾ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸੇ ਦੇ ਭਾਰੀਦਾਰ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਡਾਕੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਜਾ ਭੁਗਤਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । " ਪਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । " ਉਹ ਹੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜੋ ਯੋਗ ਸੀ ।

204 ਇੱਥੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਕਟਿੱਹਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਹੁਣ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ! ਅੋਹ, ਅੋਹ, ਅੋਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ! [ਭਾਈ ਬਾਨੀਹਾਮ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਤਾਜ਼ੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ -ਸੰਪ]

205 ਯੂਹੰਨਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਸਨ ? ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ?

206 ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਅਖਿਆ, " ਯੂਹੰਨਾ ਨਾ ਰੋ । " ਦੇਖ ਹੁਣ, " ਇੱਕ ਬਥਰ ਸ਼ੇਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਹੈ । ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ।

207 ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਉਸਦੀ ਧੋਣ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੁਝ। ਉਸਦੇ ਉਤੇ ਲਹੂ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸੀ ।

208 ਹੁਣ ਉਹ ਲੇਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, (ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ?) ਆਪਣੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ । ਆਮੀਨ। ਅੋਹ ! ਅੋਹ ! ਮੈਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ ਅਤੇ ਰੋਵੋ ? ਇੱਥੇ ਉਹ ਲੇਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਲੇ ਵੀ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਹੈ । ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉੱਥੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੋਵੇ । ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਲੇਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਜਦ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ।

209 ਅਜਿਹਾ ਤਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਲੀ ਦੂਤ ਉੱਥੇ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੱਤਜਾਰ ਕਰੋ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੇਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ । " ਅਤੇ ਦਿਰ ਹੋਰ ਚਿਰ ਨਾ ਲੱਗੋਗਾ । " ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ " ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਚੁਪ । " ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੱਤਵੀਂ ਮੇਹਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੋਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਚੁਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ । ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਖੁਦਾ ਤੇ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਜੀਵਨ ; ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਫ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ, ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ; ਅਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਹ ਸੱਤ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਜਾਂ ਹਾਰ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਇਹ ਆਈ, ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆਈ ਅਤੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ । ਅਤੇ ਆਦਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰਸੇ ਅਰਥਾਤ ਮਿਰਾਸ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦਮ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਤੇ ਉਹ ਪਰਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਵੇਖੋ ਆਦਮ ਦਾ ਵੰਸ਼ ।

104 ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਟਿਊਸਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਹਾੜ ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਵੱਡ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ । ਮੈਂ ਕਿਹਾ, " ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ । ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਰਾਣਾ ਬੁੱਢਾ (PAPAGO) ਆਪਣੀ ਅਮਰੀਕੀ -ਭਾਰਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਬੱਗੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਤਿਹੀ ਲੰਬਾ ਸਫਰ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵੱਸ ਗਏ । ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਤੀਂ ਪੂਰਵਕ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਰਕ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਡਚਾਰ ਨਾ ਜਾਅ, ਨਾ ਸ਼ਰਾਬ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਅੰਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ । ਅਤੇ ਟਿਊਸਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਥੇ (ਕੋਇਟ) ਅਮਰੀਕੀ ਭੇਜੀਏ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਨਹਾਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗਰਜਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਜੰਗਲੀ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਕੈਕਟਸ ਅਰਥਾਤ ਹੋਰ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਸਨ । ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਸਕਰਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ? ਉਸਨੇ ਕੈਕਟਸ ਨੂੰ ਪੱਟ ਸੂਟਿਆ । ਉਸਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬੀਅਰ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸਕੀ ਦੀਆਂ ਬੇਤਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਉਸਨੇ ਕੋਮ ਦੇ ਆਚਰਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਇੰਡੀਅਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਕਿ ਮੱਝਾਂ ਸਨ । "

105 ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਟੋਮਬਸਟੋਨ ਦੇ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੈਰੋਨਿਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖੀ । ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਥੇਰੇ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਗੈਰੋਨਿਮੇ ਇੱਕ ਪਖੜੀ ਸੀ । ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ । ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਠੀਕ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਉਹ ਸੀ, ਜਮੀਨ, ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ । ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਗੋਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ਉੱਥੇ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਥਰਦਸਤੀ ਉਸ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਝੂਚ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗੈਰੋਨਿਮੇ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਮੁੱਖ ਦਰਤਰ ਦੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਸੀ । ਇਹ ਕੁਝ ਜੰਗਲੀ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਟੁਕੁਝਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਥਵਾ ਡੇਂਡਿਝਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਕੰਬਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚੇ, ਅਸਲੀ ਜਖਮੀ ਅਮਰੀਕੀ ਇੰਡੀਅਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾਗ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਗੈਰੋਨਿਮੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਯੋਧਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡ ਵੇਖ

ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਲਹੁ ਲੁਹਾਨ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪੈਨਸਲੀਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੱਚੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਗੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਭੱਦਰ ਪੁਰਖ ਆਖਦਾ ਹਾਂ।

106 ਕੋਚਾਇਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਤਮ-ਸਮਰਪਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਵਰਦੀਆਂ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਥੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੇ ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਥੇ ਪਾਵੇ ਬੋਲੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਫਲ ਦੀ ਵੀ ਪੋਂਜ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਥੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਰਿਹਾ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਚਾਲੀ ਮੱਝਾਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਸੈਂਜ਼ਰ ਕਾਰ ਜਾਂ ਬੋਕਸ ਕਾਰ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ।" ਚਾਲੀ ਮੱਝਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਇੱਡੀਅਨਜ ਦਾ ਕਬੀਲਾ ਪੂਰੇ ਦੇ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਸਾਲ ਪੇਸ਼ਣ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਮੱਝਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੁਥਾਲ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਰਦਾਰ ਲੋਥਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸੜਿਆਂਦ ਤੇ ਬਦਬੂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਕੁੱਝ ਖਾਂਦੇ ਸਨ।

107 ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਡੀਅਨ ਮੱਝ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਥੇ ਇੱਕ ਪਾਰਮਿਕ ਉਤਸਵ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੇ ਤਸਲੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਚ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀਆਂ ਅੰਤਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਸ ਲੈ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਟਕਾ ਦਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਖੱਲ ਸੁਕਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤੰਬੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕੱਪੜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਚਦਾ

108 ਪਰ ਜਦੋਂ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਅੰਦਰ ਆਣ ਵੱਡੇ, ਪੰਖੰਡੀ ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਉਹ ਦਸਟ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਇੱਡੀਅਨਜ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

109 ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲੜੇਗਾ। ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਝੱਚੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦਾਗ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ।

110 ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚੋਗੇ ਜੇ ਜਪਾ ਜਪਾਨ ਰੂਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇੱਥੇ ਅੰਦਰ ਆਣ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਕਰੋ, "ਇੱਥੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਜਾਓ। ਇੱਥੇ ਵਾਹਿਸ਼ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਜਾਓ", ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹੋ ਕੁਝ ਕਰੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਪਰ ਯਾਦ ਰਹੋ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਬੀਜ ਚੁਕੋ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੱਡਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੁੰਨ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਬੀਜਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ।

111 ਹੁਣ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਆਦਮ ਦੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਵੰਸ਼ ਨੇ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਖਦੀ ਹੈ? ?ਕਿਉਂਕਿ

ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਲਹੁ ਅਜੇ ਬਹਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਥੇ ਸੀ।

198 ਅਤੇ, ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਉਥੇ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਲਈ ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਥੁਂ ਯਹੋਵਾਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੇਖ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਲੋਲੇ ਦੇ ਜੋ ਉਥੇ ਖੜਾ ਹੈ!

199 ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੰਨੋ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ। ਅਹੋ, ਸੋਚੋ! ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਥੋਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਜੇ ਹੱਥ ਬਿਗਾਜਮਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਤੇਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਵੱਡ ਵਧਿਆ।

200 ਅਹੋ, ਕੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਭਰੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਏਨਾ ਦੂਰ ਰੱਖ ਦੇਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ!

201 ਲੇਲਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਅਗਾਂਹ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੋ, ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਉਥੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਮੋਹਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਲੇਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਗਾਂਹ ਵਧਿਆ ਹੈ।

202 ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਇੱਕ ਪੰਟੇ ਲਈ, ਉਸ "ਇੱਕ -ਅਧੇ ਪੰਟੇ" ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਚੁਪ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਥੇ ਹੋਰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਧੂੰਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਥੇ ਬਲੀਦਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਰ ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾਸਣ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਥੇ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਲਹੁ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਹੁ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਲੇਲਾ ਉਥੇ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਾ ਉਡੀਕੋ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰੋ? ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੱਕ ਲਹੁ ਦੱਸਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਸਣ ਤੇ ਸੀ, ਤਦ ਤੱਕ ਦੱਸਾ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਲਹੁ ਉਸ ਦੱਸਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਸਣ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾਸਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਮ ਪੰਜ ਵਾਰ ਪੁਲਪਿਟ ਨੂੰ ਖੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ -ਸੰਪ] ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਲੇਲਾ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾਸਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!

203 ਅਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹ ਹੀ ਵਿਚੋਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਫਿਰ ਮਰਿਯਮ ਕਿਥੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਮਰਿਯਮ ਕੀ ਭੇਂਟ ਕਰ ਸੱਕਦੀ ਹੈ? ਸੰਤ ਫਰਾਸਿਸ, ਸੰਤ ਐਸੀਸੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂ ਸੰਤ

ਲੇਲਾ ਹੈ, " ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਜੋ ਮੰਨੋ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। " ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਉਹ ਲੇਲਾ ਕੀ ਸੀ? ਉਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਖਪੱਥ ਅਤੇ ਜਖਮੀ ਸੀ। " ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਜੋ ਕਿ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ। " ਅਤੇ ਉਹ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਸੀ। ਔਹ, ਮੇਰੇ!

ਜਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਵੀ ਪਾਪੀ ਬਣੇ ਰਹੋ?

193 ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਅਗਾਂਹ ਆਇਆ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ, ਯਹੁਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਹੈ। " ਅਤੇ ਯੂਹੀਨਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਹੋਇਆ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਹੂ ਸੀ, ਉਹ ਜਖਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ।

194 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੀਨਾ ਨੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸਦਾ ਜਿੱਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੀਨਾ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਵੇਖੋ ਉਹ ਅੱਗੋ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

195 ਹੁਣ ਪਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਹ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਉਹ ਉਸ ਵਕਤ ਤੋਂ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦ ਦਾ ਉਹ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀ ਉੰਠਿਆ ਸੀ। " ਉਹ ਜੀ ਉੰਠਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। " ਆਮੀਨ। ਉਹ ਜੀ ਉੰਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਨਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਉਹ ਲੇਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਉਤੇ ਮੈਂ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਸੂਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੰਗ ਕਾਟ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੰਗ ਕਾਟ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

196 ਯੂਹੀਨਾ ਨੇ ਉਸ ਲੇਲੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਸਨੇ ਪਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਖਮੀ ਸੀ, ਉਹ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਬੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਲਹੂ-ਲੂਹਾਨ ਲੇਲਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ। ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪਾਰਨ ਲੇਲੇ ਨੇ ਸਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ? ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਇਆ।

197 ਯੂਹੀਨਾ ਨੇ ਉਸ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਿਛਾਂ ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਥੋਂ ਤੋੜੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਬੈਲ ਅਤੇ ਬਕਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਇਵਜ਼ ਭੇਟ ਸੀ, ਉਹ ਵੀਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਵੱਲ

ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ -ਆਦਮ ਦੇ ਦੂਸਿਤ ਵੰਸ਼ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਖੁਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਆਓ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀਏ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੋਥੀ 11 ਬਾਬ ਕੱਢੋ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਰਤੀ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। 11 ਬਾਬ 18 ਆਇਤ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ 11:18 ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ।

ਕੋਮਾਂ ਕ੍ਰੋਪਵਾਨ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਪ ਆਣ ਪਿਆ (ਹੁਣ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਪ 'ਤੇ ਗੋਰ ਕਰੋ) ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪੁੱਚਾ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਸਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਨਥੀਆਂ ਨੂੰ, ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਛੋਟੇ ਕੀ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਵੇਂ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੇਂ ਜੋ ਪਰਤੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ।

112 ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ? ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੀਜਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡਣਗੇ। ਬਿਲਕੁਲ। ਅੱਜ ਇਸ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਕਿਨੇ ਵਿਡਚਾਰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜਾ ਫਿਰਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਿੰਨੀਆਂ ਅੱਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਰਤੀ ਦੇ ਭਾਗ ਜਿਸਨੂੰ ਜੈਫਰਸਿਨਵਿਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿੱਚ ਤੇੜ ਦੇਣਗੀਆਂ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਗੇ ਵਿੱਚ ਕਿਨੇ ਗਰਭਪਾਤ ਦੇ ਕੇਸ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਣਗੇ? ਪੰਥੀ ਜਾਂ ਤੀਹ ਹਜਾਰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਰਾਬ ਸ਼ਿਕਾਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਲੋਸ ਐਜ਼ਲਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਅੱਜ ਜੈਫਰਸਿਨਵਿਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਅਰਥ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਹੁਣ ਵਹੀਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਹੀਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਾਰਜ ਰੋਗਰ ਕਲਾਰਕ ਬੇੜੀ 'ਤੇ ਚੜ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੰਦਗੀ ਨਾਲ ਪਰਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੂਸਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਉਸਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।

113 ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਦਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

114 ਮੈਂ ਫਲੇਰਿਡਾ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਨਕਲੀ ਖਜੂਰਾਂ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਹਨ। ਅਤੇ, ਔਹ, ਮੈਂ ਮਗਰਮੱਛ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ ਬਜਾਏ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਜੋ ਉਹ ਹਾਲੀਵੱਡ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਤੜਕ-ਤੜਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਧੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ। ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ! ਕਿਸੇ ਦਿਨ! ਜੀ ਹਾਂ।

115 ਪ੍ਰਤੂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਬਾਬੀਬਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੱਤੀ ਦੇ 5 ਵੇਂ ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਦੰਸਿਆ ਹੈ ਕਿ, " ਹਲੀਮ ਪਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ। " ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। " ਹਲੀਮ ਅਤੇ ਦੀਨ ਪਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ। "

ਮਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ " ਧੰਨ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਹਲੀਮ ਹਨ ", ਉਹ ਸਾਦਾ ਲੋਕ ਜੋ ਵੱਡੇ ਬਣਨ ਦਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, " ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ । " ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ । ਹਾਂ ਜੀ! ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ ;ਪਰ ਹਲੀਮ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਸ੍ਰੋਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ।

116 ਹੁਣ, ਔਹ ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ !ਹੁਣ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਸਵਾਮੀ ਅਰਥਾਤ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਜੋ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ । ਜਦ ਆਦਮ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ ਗੁਆ ਲਿਆ । ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਗੰਦੇ ਹੱਥ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਨਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਜੋ ਖੁਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਹੈ । ਇੱਕ ਮਿੱਟ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਉਹ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਉੱਥੇ ਸਿੱਧਾਸਣ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬੇਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਦੇ ਵਾਰੀ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ -ਸੰਪ] ਔਹ, ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਆਦਮ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੁੱਧ ਦੇ ਲਈ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ, ਗੁਆ ਲਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਮੂਲ ਸੁਆਮੀ, ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਚਲਾ ਗਿਆ । ਕੇਡੀ ਮਹਾਨ ਗੱਲ ਹੈ !

117 ਠੀਕ ਹੈ, ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਲਈ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਉਸਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਪਿਛਾਂਹ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਹਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ ? ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉੱਤੇ ਗੋਰ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਧਾਸਣ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ । ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

118 ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੱਥੀ, ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ, ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਕੀ ਹੈ? "ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਾਰ (ABSTRACT)?" ਸਾਰ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿੱਛੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਉਤਪਤੀ ਤੱਕ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਛੋਟੀ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਬੰਦ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੰਸਿਆ ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਉਸ ਰੰਗ ਕਾਟ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਅਰ ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਰ (ABSTRACT)ਦੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਠੀਕ ਸਿੱਧਾ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਹੋ ਮੇਰੇ!

119 ਇਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸੱਭ ਦਾ ਕਨੂੰਨ ਬਖ਼ਜ਼ਾ ਜੋ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਦਾਹ ਨੇ ਗਵਾ ਲਿਆ ਸੀ । ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ![ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ -ਸੰਪ] ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਏ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ!ਇਹ ਉਸ ਸਾਰੇ ਵਸੀਅਤ

ਹਾਂ ਤੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਸੱਭ ਕੁਝ ਵਿਨਾਸ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ; ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੋਵੇ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ"

185 ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਗੋਤਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਲੈਕ ਬੋਰਡ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਸੀ।

186 ਯਾਦ ਕਰੋ, ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਬਲਦਅਤੇ ਹੋਰ, ਹੋਰ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਰਾਫ਼ੀਮਾਂ ਨੂੰ ਤੱਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਸੱਭ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤਵ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਰਾਫ਼ੀਮ ਉਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

187 ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ " ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤਵ ਪੁਸਤਕ ਤਾਂ ਮਾਤਰ ਇੱਕ ਕੱਚੇ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । "

188 ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਟਹਿਣੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੀ । ਔਹ -ਹੁ !ਜੀ ਹਾਂ ਸ੍ਰੀਮਾਨ । ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਹਿਣੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਉਸੇ ਵਰਗੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ । ਹਾਂ ਜੀ ਸ੍ਰੀਮਾਨ । ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਪਿਉਂਦ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਿੱਖੂੰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਸੰਤਰੇ ਲੱਗਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ । ਪ੍ਰੰਤੂ, ਵੇਖ ?.... ਜਦ ਉਹ ਟਹਿਣੀ -ਜਦ ਉਹ ਟਹਿਣੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਟਹਿਣੀ ਨੂੰ ਕੱਢੇਗੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਅਸਲੀ ਵਰਗੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ।

189 ਅਤੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਉਹ ਇੰਜੀਲਾਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਬਲਦ ਦਾ ਕੰਮ ; ਅਤੇ ਚੀਤੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਬਲਕਿ ਉਕਾਬ ਦੀ । ਹਾਂ ਜੀ, ਉੱਥੇ ਇੰਜੀਲਾਂ ਖੜੀਆਂ ਹਨ ! ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ? [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, " ਅਮੀਨ "-ਸੰਪ] ਇਹ ਸੱਭ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ।

ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ, " ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ । "

190 ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਜਦ ਤੱਕ ਸ਼ੀਲੇਹ ਨਾ ਆ ਜਾਏ ਤਦ ਤੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਯਹੂਦਾ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਜ ਛੁਟੇਗਾ, ਨਾ ਉਸਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਬਸਥਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਲੱਗ ਹੋਵੇਗਾ । ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਵੇਗਾ ।

191 "ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਇਹ ਫਾਤਹਮੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਉਸਨੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ । "

192 ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੰਮਿਆ ਕਿ ਵੇਖੋ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਕਿਥੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ । ਕਿੰਨੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੁੜਿਆ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਪਰ ਦਿੱਸਦਾ

179 ਯਕੂਬ ਜੋ ਇੱਕ ਪੋਖੇਬਾਜ਼ ਸੀ। ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਘੋਲ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿਆਂਗਾ।" ਉਸਨੇ ਉਹਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਅਰਥਾਤ ਲੜਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਨਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਧੇਖੇਬਾਜ਼ ਤੋਂ ਕਾਹਦੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ? ਕਾਹਦੇ ਵਿੱਚ? ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਘੋਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ।

180 ਅਤੇ ਯਹੁਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਇਸ ਬਥਰ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਯੂਹੰਨਾ ਨਾ ਰੋ।" ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦਾ ਗੋਤ ਦੇ ਬਥਰ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਜੋ ਦਾਊਂਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲਈ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਇਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਇਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਹ! ਅੋਹ-ਅਹ, ਪ੍ਰਭੂ! ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਰੰਗ ਕਾਟ ਉਤਪਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਾਪ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਭਿਸ਼ਟ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾਪਿਸ ਉਸ ਦੇ ਉਸੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ।

181 ਪਰ ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੜਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ। ਸ਼ੇਰ ਤੋਂ ਕਿਨਾ ਵੇਖਣਾ! ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਥਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।" ਵੇਖ ਮੈਂ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਉਸ ਵਾਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਉਹ ਇੱਕ ਬਥਰ ਸ਼ੇਰ ਹੈ।" ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। "ਬਥਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।" ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਸ਼ੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

182 ਮੈਂ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਰਾਫਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਦ ਭਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਬਲਵੰਤ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁੱਧ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕ ਕੇ "ਵੀਅ -ਵੀਅ -ਵੀਅ" ਕਰਕੇ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਾਈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਭੁੜ੍ਹ(ਪਤੰਗੇ) ਨੂੰ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਅਤੇ ਬਿਲੀ ਪਾਲੇ ਇੱਕ ਪੁਰਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਕਿ ਚੇਪੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਲੇਟੇ ਹੋਏ ਸਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਗਰਜਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰੇ ਕੀਜ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਤੰਗੇ ਵੀ ਬੋਲਣੇ ਹੱਟ ਗਏ। ਰਾਜਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਅੋਹ, ਅੋਹ, ਅੋਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

183 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਰਾਜਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਰਕਾ ਪ੍ਰਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੱਕ ਭੁੜ੍ਹੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਤ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਅੋਹ !

184 ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯੂਹੰਨਾ ਚਿੱਤਾ ਨਾ ਕਰ। ਨਾ ਰੋ। ਯੂਹੰਨਾ ਦਿਲ ਬੋੜਾ ਨਾ ਕਰ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ

ਨਾਮੇ ਦਾ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦਾ, ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਰ ਨੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਾਹ! ਭਾਈ ਜੀ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ? ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ!

120 ਆਦਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਸੋ ਉਹ ਇਸਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ।

121 ਪਰ ਬਿਵਸਥਾ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਰਥਾਤ "ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ" ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 25 ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਭਾਲੋਂ।

122 ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਲੁਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੋਰੇ ਵਿਸ਼ਾ ਰਾਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਮਝੇ?

123 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੇ ਇਵਜ (ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ ਕਬੂਲ ਕਰਨੀ) ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਵਜ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ? ਪਰ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਸੀ ਤੇ ਪਿਛਾਂ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਇਆ। ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਹੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਅੋਹ, ਅਦਭੁਤ ਕਿਰਪਾ, ਕਿਨੀ ਮਿੱਠੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੈ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਵਜ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

124 ਅਤੇ ਕੋਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ? ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰਕ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਹੋਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਨਮਿਆਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਇਆ ਸੀ।

125 ਅੋਹ, ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਲਿਖਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, "ਤੂ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣੀਏ।" ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਇਹ ਕੋਣ ਹੈ? ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ! ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਣੀ ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ!

126 ਪਿਆਨ ਦਿਓ, ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ

ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

127 ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਕਿ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ ਅਗਰ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ।

128 ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੰਗ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੋ ਮੇਰੇ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮੰਗ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਸੀ।

129 ਹੁਣ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੇ ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ ਹਾਂ। ਸਵਰਗਦੂਤ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਲੱਗ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੋਏ ਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

130 ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਪਰਤੀ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਕਾਮਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਇਹ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਉੱਥੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਦਾ ਅੰਦਰ ਹੋਇਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਪ ਦਾ ਵੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

131 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਜਨਮਿਆਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਟਹਿਣੀ ਤੋਂ ਹੀ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤੁਹੀਂ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨੇ ਇਸ ਉਪਜ ਨੂੰ -ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਆਮੀਨ। ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਆਪ ਹੀ ਇੰਮਾਨੂੰਏਲ ਬਣ ਗਿਆ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਇੰਮਾਨੂੰਏਲ! ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਮੰਗ (ਲੋੜ) ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ। ਪਰ ਤਦ ਕਿਰਪਾ ਆਣ ਕੇ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਛਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਪਜ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਮੀਨ! [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਅਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੱਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ -ਸੰਪ]

132 ਔਹ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗੀ ਘਰ ਪਹੁੰਚੋ! ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਉੱਥੇ ਮਿਲੇਗਾ; ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਨੋਵਿਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਇਸਨੂੰ

170 ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੋਂਦਾ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਥੋੜੀ ਹੀ ਦੇਰ ਰੋਇਆ। ਤਦ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯੂਹਨਾ ਨਾ ਹੋ।" ਹੋ ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ! ਉਸਦਾ ਰੋਣਾ ਲੰਬਾ ਨਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦਾ ਰੋਣਾ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਹੀ ਸੀ।

171 ਯੂਹਨਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਐਹ, ਮੇਰਿਆ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਹਨ; ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜੰਮੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੰਮਿਆਂ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਸੰਤ ਖੜੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਹਨ ਐਹ, ਕੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਖੇਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?

172 ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਆਦਮੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ।

173 ਅਤੇ ਯੂਹਨਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਪਿਲਿਆ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਯੂਹਨਾ ਰੋ ਪਿਆ। ਐਹ, ਸੱਤ ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੇ ਉਹ ਵਿਲਖ-ਵਿਲਖ ਕੇ ਰੋਇਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼, ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ, ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਾਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ! ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕੇ ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ

ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ, ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਐਹ, ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਜਿਆਲੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਰਥਾਤ ਗੁਆਚ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੁੱਲ ਤਾਰ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਯੂਹਨਾ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪੋਥੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਹੀ ਸੱਕਦਾ। ਐਹ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਯੂਹਨਾ ਰੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ।

174 ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਚੋਹਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯੂਹਨਾ ਨਾ ਹੋ।" ਹੋ ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ!

175 [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਦੇ ਵਾਰ ਤਾਜ਼ੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ -ਸੰਪਾਦਕ] ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ!

176 "ਯੂਹਨਾ, ਹੋਸਲਾ ਨਾ ਹਾਰ। ਨਾ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਜੋ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਮੂਲ ਹੈ, ਉਹ ਜਿੱਤ (PREVAIL) ਗਿਆ ਹੈ।"

177. ਜਿੱਤਣ (PREVAIL) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, "ਘੋਲ ਕਰਕੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ।" ਹੋ ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ! ਜਦ ਗਤਸਮਨੀ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਰਿਹਰੇ ਤੋਂ ਲਹੂ ਚੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਿੱਤ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ ਜੋ? ਵਾਹ! ਸਮਝੋ?

178 "ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜੋ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਤਿਹਮੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

164 ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, " ਕੋਈ ਆਦਮੀ " ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। " ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਨਿੱਕਲਿਆ। " ਅਹ, ਨਹੀਂ! ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ! ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂੰਡਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਕੋਈ ਬਿਸ਼ਪ, ਨਾ ਆਰਕ ਬਿਸ਼ਪ, ਨਾ ਪਾਦਰੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਦੀ, ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪੇਥੀ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਕਰ ਸਕਣ। ਵਾਹ-ਹ! ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੱਲ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ ਉਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ।

ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ " ਰੋਇਆ। "

165 ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਲਈ ਰੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸੀ। " ਅਹ! ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜਾਣੇਗਾ, ਸਮਝੇ; ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਾਣੇਗਾ।

166 ਪ੍ਰੰਤੂ ਯੂਹੰਨਾ " ਰੋਇਆ। " ਇੱਥੋਂ ਉਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਰੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲੂ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਸ ਹੈ ਜਾਵੇਗੀ।

167 ਇੱਥੋਂ ਉਹ ਪੇਥੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ (ਸ਼੍ਵਰ) ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਯੋਗ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਿਸਦੇ ਕੌਲ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਧਨ-ਸੰਪਤੀ ਸੀ।

168 ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਹੁਣ ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਾਕ ਅਗਾਂਹ ਕਦਮ ਪੁੱਟੇ। " ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਗੁਆਚ (ਨਸ਼ਟ ਹੋ) ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਰੋ ਪਿਆ। ਸਭ ਕੁਝ ਗਵਾਚ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, " ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ, ਕਿਨੀ ਮਿੱਠੀ ਅਵਾਜ਼, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਮੰਦਭਾਗੇ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ! " ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ, " ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ! " ਆਖਰ ਭਾਈ ਬਾਨਹਾਮ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਖ ਹੀ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਭਾਈ ਬਾਨਹਾਮ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। " ਜੀ ਹਾਂ। ਅਹ!

ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਡਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ, ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਤੋਂ ਅਜਾਦ ਕੀਤਾ; ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਸਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਕਿਨੀ ਬਹੁਮੂਲੀ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਵਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੀ!

133 ਜਦ ਤੱਕ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਠਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਲੈਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਠਹਿਰੇ ਰਹੋ! ਅਹ, ਮੇਰੇ! ਹੁਣ ਵੇਖੋ। ਪੁਸਤਕ

134 ਰੂਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੋਣਣੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹ ਅਜਾਜ ਨਾਉਮੀ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਗੁਆ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਸੁਣ ਚੁਕੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਚੁਕੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉਠਾਓ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਵੇਖੋ ਥੋੜ੍ਹ ਅਜਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਾਉਮੀ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਨ ਬਦਲੇ ਉਸਨੂੰ ਰੂਬ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਸੀ, ਥੋੜ੍ਹ ਅਸੀਂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਾਈ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ੀ ਮਿਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ! ਇੱਥੋਂ ਕਿਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਟੇਪ ਵੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੋਗੇ।

135 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਸਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਸਵਰਗਦੂਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ; ਇਸਨੂੰ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਤ ਤੋਂ ਸੰਭੋਗ ਦੁਆਰਾ ਜੰਨਮਿਆ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮਰਿਯਮ ਉੱਤੇ ਛਾਇਆ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਯਹੁਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਲਹੂ ਕਿਸੇ ਸੰਭੋਗ ਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਯਹੁਦੀ ਲਹੂ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। " ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। " ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ....

136 ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਚੋਥਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ

ਇੰਮਾਨੂੰ ਏਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਬੁਥ - ਕਲਿਬੋਰਨ ਦੀ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੁੰਦਰ ਗੀਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ, ਸਦਾ ਬਹਾਰ ਕਹਾਣੀ,
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਯਿਸੂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ,
ਚਰਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣਿਆ ਵਿੱਚ ਬੇਗਾਨਾ ਹੋਇਆ,
ਦੁੱਖ ਦਾ ਆਦਮੀ, ਹੰਡੂ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾਂ ਦਾ। ਔਹ !
ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਿਆ ਰਹੀ ਹੈ,
ਜਦ ਰਾਤ ਦੇ ਘੁੱਪ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਸ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੀ,
ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਕੌਮਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨੇ ਸ਼ੇਕਤ ਲਾਂਭੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ
ਮੈਨੂੰ ਸੱਦਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ,
ਔਹ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ !
ਮੇਰਾ ਸਾਹ, ਮੇਰਾ ਚਾਨਣ, ਮੇਰਾ ਸੱਤ ਕੁਝ !
ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣਿਆ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ,
ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਤਾ, ਬਣਿਆ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ,
ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਰਪੂਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ।

137 ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਹੁਣ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਜਾਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਦਾਲਿਆ, ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਜਾਏ; ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਏ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਵੇਖ ਲਈਏ ਕਿ ਉਥੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਝੇ? ਠੀਕ ਹੈ।

138 ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ, ਰੂਬ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਚੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ (GOEL) ਕਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁੱਲ ਚੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਚੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਹੀਵੰਦ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਰ ਸਕੇ।

139 ਅਤੇ ਖੁਦਾ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਦ ਉਹ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡਾ ਸਾਕ ਸਬੰਧੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ

ਹੈ! ਇੱਥੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ! ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਉਹ ਰਾਹ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਹੈ। " ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਏ, ਜੇ ਉਹ ਆਉਣਾ ਚਾਹੇ। " ਐਹ ਮੇਰਿਆ! ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਬੋਲੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਤ ਰਹੇ। ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਆਏ ਅਤੇ ਆ ਕੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਣ ਹੈ?

158 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ :

ਅਤੇ ਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਯੋਗ ਨਿਕਲਿਆ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਹੀ ਕੋਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ;

ਜੇ ਕਦੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਅੰਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

159 ਅਤੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਮੇਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ, ਇਵਜ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਣ ਹੈ?"

160 ਅਤੇ ਆਦਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਨਈਆਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ; ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਲੈਣ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਹੁਣ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ? " ਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅੰਜਿਹਾ ਕਦੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਏਲੀਜਾਹ ਉਥੋਂ ਖੜਾ ਸੀ। ਮੁਸਾ ਉਥੋਂ ਖੜਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਰਸੂਲ ਉਥੋਂ ਖੜੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਮਰ ਗਏ ਉਥੋਂ ਖੜੇ ਸਨ; ਸੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ, ਅਧੂਥ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸੰਤ ਲੋਕ ਉਥੋਂ ਖੜੇ ਸਨ। ਹਰੇਕ ਜਣਾ ਉਥੋਂ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਵੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਤਾਂ ਛੱਡੋ ਕੋਈ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

161 ਹੁਣ ਪੇਪ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਤੁਹਾਡਾ ਬਿਸ਼ਪ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ।

162 ਉਸਨੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੇ ਉਹ ਆ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਵੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, " ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। "

163 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਥੋਂ ਯੋਗ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਥੋਂ ਫਰਿਸਤੇ ਸਨ; ਉਥੋਂ ਜਿਥਰਾਇਲ ਸੀ, ਮੀਕਾਈਲ ਸੀ। ਪਰ ਯਾਦ ਰਹੋ, ਉਹ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ " ਕੋਈ ਵੀ ਆ-ਦ-ਮੀ ", ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਫਰਿਸਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਸਰਾਵੀਮ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਵੱਖਰੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਤਿੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਤੇਤ, ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਯੋਜਨਾ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਰਾਹਿੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਔਹ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਵੇਖਿਆ ?

153 ਹੁਣ, " ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਲੀ ਦੂਤ " ਹੁਣ ਜੂਸਰੀ ਆਇਤ ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਭਈ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ(ਕਾਹਦੇ ਯੋਗ ?)

ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੇਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ,

154 ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੇਥੀ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਇਹ ਪੇਥੀ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਸਲੀ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਨੇ, ਪਹਿਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਉਸਨੇ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ? ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਰਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੈਮਨਰੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਲੈਣਗੇ। ਵੇਖ, ਇਹੋ ਗੱਲ ਆਦਮ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਗੁਆ ਲਈ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਚਲੀ ਗਈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਯੁੱਗ ਕਿਥੇ ਰਹੇ ਹਨ ? ਸਮਝੇ ? ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਮੂਲ (ਅਸਲੀ) ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ।

155 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਉਤਾਰਾਂ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ 4 ਬਾਬ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਐਪਰ ਉਤਾਰ ਨੂੰ ਆ ਜਾਹ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਹਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂ । "

156 ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਣੇ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ -ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਥੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਗ ਸੋਚੋ। ਅਤੇ ਤਦ, ਇਸ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਵਸੀਅਤ ਨਾਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

157 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਇੱਕ ਬਲੀ ਦੂਤ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਇਆ ਕਿ " ਇਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ ; ਇਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੇਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਹੈ ? ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੇਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਸੀ ? ਇਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੇਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੌਣ ਸੀ ?" ਵੇਖ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, " ਹੁਣ ਕੌਣ ਯੋਗ ਹੈ ? ਉਹ ਆਵੇ " ਹੋ ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ ! ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹ ਹਾਂ। " ਪ੍ਰੇਤੂ ਉਹ ਆਵੇ ", ਦੂਤ ਨੇ ਆਖਿਆ, " ਉਹ ਆਵੇ " ਇੱਥੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੁਸਤਕ

ਦਾ ਮੁੱਲ ਤਾਰ ਸਕੇ, ਅਰ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਉਹ ਗੱਲ। ਇਹ ਹੈ ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

140 ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਛੁਡਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੇਤੂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਜੇ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਾਸਤੇ ਜਗ ਰੁਕੋ, ਵੇਖੋ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਸਮਝੇ ? ਉਸਨੇ ਇਹਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਤ ਕੁਝ ਜੋ ਆਦਮ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਅਰ ਸੱਤ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸਨੇ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੁਡਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਲੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਖਿਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਨਵੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਦ ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ !

141 ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਹਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਠੀਕ ਹੈ। ਨਿਸਤਰੇ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿਵਰਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਮਸੀਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ, ਇਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਹਫਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਮਝੇ ? ਅਤੇ ਜਦ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਯੋਜਨਾਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਭੇਤ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਤ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਲਾ ਹੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਖਿਜਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸੱਕਦਾ ਸੀ।

142 ਹੁਣ। ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਦਾ ਪਿਆਨ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ -ਸੰਪ [ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨਾ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

143 ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਯਿਰਜਿਹ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਜਦ ਉਹ ਸੀ -ਜਦ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਉਹਦੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕੋਲ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਥਾਣੀ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੱਤ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ।

144 ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਇੱਕ ਲਪੇਟਵੀਂ ਪੱਤਰੀ ਵਾਗ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਕਾਗਜਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਲਪੇਟਵੀਂ ਪੋਥੀ, ਮੋਹਰ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਈ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਖੇਲ੍ਹਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ -ਸੰਪ] ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਭੇਤ ਸੀ, ਅਤੇ

ਇਹ ਭੇਤ ਗੁਪਤ ਸੀ। ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਦਾਵਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗਲੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਲੇ (ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ) ਲਪੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੀਰਾਸ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਦਾਵਾ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪੇਥੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਲਪੇਟਵੀਂ ਪੇਥੀ (SCROLL) ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ, (ਕਿਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ?) ਅਤੇ ਇਹ ਲਪੇਟਵੀਂ ਪੇਥੀ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਮੋਹਰ ਇੱਕ ਲਪੇਟਵੀਂ ਪੇਥੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸੱਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਸੱਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮੋਹਰ ਵਿੱਚ ਭੇਤ ਕੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹੋ ਕੇ ਦੇਖ ਸੱਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾਵਾ ਕੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਸਰੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਵਾ ਕੀ ਹੈ।

145 ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਤ ਭੇਤ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਭੇਤ ਸੱਤ ਵੱਖਰੀਆਂ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੇ? ਅਹ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬੜਾ ਮਹਾਨ ਸਮਾਂ ਹੈ! ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਭੇਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਦ ਤੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਆਖਰੀ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

146 ਪੇਥੀ ਉੱਥੋਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੋਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰਾ ਅਰਥਾਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, " ਇਹ ਪੇਥੀ ਜਰੂਰ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ। " ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਮਝੇ? ਅਹ, ਕਿਨੀ ਸਾਨਦਾਰ ਗੱਲ ਏਥੇ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬੋਲ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਰਤਨ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ (ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ!) ਮਰ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਜੀ ਉਠਿਆ, ਉਹ ਪੇਥੀਓਂ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਗਿਆ। ਹੋ ਮੇਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ! ਕਿਨੇ ਸੋਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਠੀਕ ਹੈ।

147 ਹੁਣ ਦੇਖੋ, ਇਹਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਤਦ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਗਿਆ; ਜਦ ਤੱਕ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਦੂਤ ਨਹੀਂ ਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ, " ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੋਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੋਂ ਹੈ। " ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਗੱਲਾਂ ਪੈਦਾ

ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

148 ਹੁਣ ਆਓ ਵੇਖੀਏ। ਕਿਥੋਂ, ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਸੀ? ਆਓ ਹੁਣ ਦੂਜੀ ਆਇਤ ਦੀ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ। ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਨੂੰ ਪੰਜ਼੍ਹਾਂ ਕਾਢੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰੀ ਆਇਤ ਪੜ੍ਹੀਏ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਭਈ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਣ ਹੈ?

149 ਹੁਣ ਯਾਦ ਰਹੋ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਜੋੜ ਸਕੀਏ।

.....ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਜਮਾਨ ਸੀ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ

150 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ। ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਅਸਲੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਆਦਮ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਲਿਆ, ਤਦ ਇਹ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ (ਮੂਲ) ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪੇਥੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ (ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ) ਉਤਾਂਹਾ ਝਾਤ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਜਮਾਨ ਹੈ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਥੀ ਵੇਖੀ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ।

151 ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ! ਹੁਣ ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਮੋਹਰ ਪਿਛਾਂਹ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਹੀ, ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੇ? ਬਾਈਬਿਲ ਦਾ ਹਰੇਕ ਭੇਤ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। [ਭਾਈ ਬਾਨਹਮ ਪੁਲਾਫਿਟ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਾਰ ਬੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ -ਸੰਪ] ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸੱਕਦਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਥੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

152 ਪਿਆਨ ਦਿਓ। ਹੁਣ ਪੁਸਤਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਉੱਤੇ ਦੂਸਰੀ ਮੋਹਰ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੋਹਰ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੇਥੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਿਆ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਮੋਹਰਾਂ ਪਿਛੇ ਪਾਸੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਦਾ ਭੇਤ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਬਾਹਰਵਾਰ ਤਾਂ ਬਸ ਇੱਝ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, " ਚਿਟੋ ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਰ ", ਜਾਂ, " ਕਾਲੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਰ ", ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਉਤਪਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਤੱਕ ਦਾ